

**IV. INTERNATIONAL ATHENS
ART AND ART EDUCATION
SYMPOSIUM**

**MADE BY
ARTIST**

pineloArtgallery

**ABSTRACTS
FOR PAPERS**

ABSTRACTS FOR PAPERS

"Made By Artist 2017"

IV. INTERNATIONAL ATHENS
ART AND ART EDUCATION SYMPOSIUM
ATHENS, GREECE

15-18 June 2017
Athens / Greece

IV. International Athens Art & Arts Education Symposium Athens / GREECE

15-18 June 2017, Athens, Greece

Sempozyum 1. Gün / Cuma, 16 June 2017 / Friday 16 June, 2017	
10.30 – 11.30	Sempozyum kayıt /Registration
11.30	Festival ve Sempozyum Açılışı / Opening of the Festival and Symposium
	Konuşmacı/Speaker: Cem Üstüner (<i>Festival Organizatörü/ Festival Organiser</i>)
	Konuşmacı: Ioannis Maronitis (<i>UNESCO Temsilcisi / Representative of UNESCO</i>)
	Konuşmacı: Anastasia Korinthiou, Anastasia Basta (<i>MadeByArtist Yunanistan Temsilcisi / Representative of MadeByArtist Greece</i>)
	Konuşmacı: Prof. Dr. Mahmut Öztürk (<i>Sempozyum Başkanı / President of the Symposium</i>)
12.10 – 12.50	<p>BELLEKLERDEKİ SİNEMA / CINEMA IN MEMORIES</p> <p>YÖNETMEN / DIRECTOR: Hasan Akbulut, S. Ruken Öztürk, Emine Uçar İlbuğa, Mert Gürer.</p> <p>GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ / DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Hasan Akbulut, Mert Gürer, Arda Kaya, Nagihan Çakar Bikiç, Mert Öner, Vedat Oyan</p> <p>KURGU / EDITING: Hasan Akbulut, Mert Gürer, Arda Kaya, Umut Sevinç.</p> <p>Mayıs/May 2017, İstanbul.</p> <p>This film was prepared within the project titled "Cinemagoing as a Cultural and Social Practice: An oral history study on audience experiences in Turkey" numbered 115K269, supported by Tübitak. 35 min.</p>
12.50 - 13.00	Çay-kahve molası / Tea-coffee break
Açılış Oturumu Opening Session	Oturum Başkanı / Session Chair: Prof. Dr. Hasan AKBULUT
13.00	Arda Kaya, "1960'lı ve 70'li Yıllarda Toplumsallaşma Mekânları Olarak Sinema Salonları/ Sinema, Sahne Sanatları ve Eğitiminde Toplumsal Hayat / Cinema Halls As Socialization Venues in 1960s and 70s"
13.15	Prof. Dr. S. Ruken Öztürk, "Toplumsal Cinsiyet Ayrımında Ankara'da Sinema Seyircisi Olmak / Being Cinema Audience in Ankara in the Context of Gender "
13.30	Assist. Prof. Dr. Emine Uçar İlbuğa, "1960-1970'li Yıllarda Kent ve Taşra Karşıtlığında Türkiye'de Kadınların Sinema İzleme Pratikleri Üzerine Bir Araştırma / A Research on Women's Cinema Experiences in the Context of Urban and Provincial Opposition in Turkey in 1960-1970s"
13.45	Assist. Prof. Dr. Mert GÜRER, "Toplumsal Bellek Bağlamında SEKA Sineması Üzerine Bir Sözlü Tarih İncelemesi / " An Oral History Study on SEKA Cinema in the Context of Social Memory"
14.00	Prof. Dr. Hasan Akbulut, "Deneyimden Hikâyeye: Sinemaya Gitmenin Çoğul Anlamı / From Experience to Story: Multiple Meaning of Cinemagoing "
14.00 – 14.10	Tartışma / Discussion

14.10- 14.20	Çay-kahve molası / Tea-coffee break
1.Oturum / Session	Oturum Başkanı / Session Chair: Prof. Dr. S. Ruken ÖZTÜRK
14.20	Lecturer Fatma ŞENOL, “Antik Dönemde Plastik Sanatlar ve Sanat Eğitimi / Plastic Arts and Art Education at Ancient Period”
14.35	Assist. Prof. Dr. Zühal Çetin ÖZKAN, “Sinema, Toplum, İdeoloji İlişisine Bir Bakış / An Overview of The Relationship Between Cinema Society Ideology”
14.50	Assist. Prof. Neslihan Ş. AKPINAR, “Yeni Türk Sineması’nda İşsizliğin Temsili / Representation of Unemployment In The New Turkish Cinema”
15.05	Assoc. Prof. Nuray AKKOL, “Toplumsal Hayat Bağlamında Feminist Sanat ve Parrhesia Kavramı / Concept of Feminist Art and Parrhesia in The Context of Social Life”
15.20	Prof. Dr. Mahmut ÖZTÜRK, “Gündelik Hayatın Eleştirisi Bağlamında Sanat ve Toplumsal Hayat”
15.35-15.50	Tartışma / Discussion
15.50- 16.00	Çay-kahve molası / Tea-coffee break
2.Oturum / Session	Oturum Başkanı / Session Chair: Assoc. Prof. Özden Pektaş TURGUT
16.00	Assoc. Prof. Özden. Pektaş TURGUT, “ Toplumsal Sanat ve Kültürel Değer İlişkisi Bağlamında Ekslibrisin Önemi / Significance of Exlibris in the Contextual Relation Between Social Art and Cultural Value”
16.15	Res. Assist. İbrahim Halil ÖZKİRİŞÇİ, “Sanatın Topluma Erişimi Anlamında Tiyatro Afişlerinin Kültürel Yapı İle Değişen Biçemi / The Style of Theatre Posters with The Change of Cultural Structure Meaning the Access of Art to Society”
16.30	Lecturer Atıla IŞIK, “Yeni Medyada Toplumsal Hayatın Betimlemesi : Live Action Video Uygulamaları / Describing Social Life in The New Media: Live Action Video Applications”
16.45	Nuran Ermiş, “Günümüz Gerçeklik Algısı ve Sanat Yansımaları / Today’s Reality Perception and Its Reflections on Art “
17.00	Assist. Prof. Dr. Hafize PEKTAŞ, “Çağdaş Türk Resim Sanatında Dans Teması / The Theme Of Dance On Contemporary Turkish Painting Art”
17.15	Lecturer Seçil Ermiş İPEK, “Eğitimde Arttırılmış Gerçeklik Uygulamaları Üzerine Bir İnceleme / A Review on Augmented Reality Applications in Education”
17.30	Tartışma / Discussion

3.Oturum / Session	Sempozyum 2. Gün / Cumartesi, 17 June 2017 / Saturday 17 June, 2017 Oturum Başkanı / Session Chair: Assoc. Prof. Mustafa Cevat ATALAY
15:10	Assist. Prof. Mustafa IŞIK, “Fotoğraf Sanatı Yoluyla Ulusal – Evrensel Dil Göstergeleri Oluşturma / Creation of National – Universal Language Indicators by Photography Art”
15.25	Assist. Prof. Dr. Birsal MATARA, “Sanatsal, Toplumsal ve İdeolojik Bir Söylem Olarak Fotoğraf / Photography As An Artistic, Social and Ideological Discourse”
15.40	Lecturer Mehmet Ali Müstecaplıoğlu, “ Kaybolan, Yazımsal Tasarım ve Sanat Nesnesi “Aşk mektupları” / The Disappearing, Typographic and Artistic Object "Love Letters".”
15.55	Asst. Prof. Erkut ERYAYAR, “Tasarım İle Hayat Arasında En Kısa Köprü: Dijital Modelleme ve Prototipleme / The Shortest Bridge Between Design and Life: Digital Modeling and Prototyping”
16.10	Assoc. Prof. Özlem GÖK, Assoc. Prof. Müge AKÇAKOCA, “Vantablack: Bir Kara Delik Olarak Sanat ve Toplumsal Hayat Tartışması / Vantablack: Discussion of Art and Social Life As A Black Hole “
16.25-16.30	Tartışma / Discussion
4.Oturum / Session	Oturum Başkanı / Session Chair: Assist. Prof. Dr. Cihan Şule KÜLÜK
16:30	Assist. Prof. Dr. Cihan Şule KÜLÜK, “Sanat Müzelerinde Öğretmenlere Yönelik Atölye Çalışmaları ‘Amerika Birleşik Devletleri Örneği’ / Workshops For Teachers In Museums of Art ‘Example of the United States of America”
16.45	Assoc. Prof. Mustafa Cevat ATALAY, Assist. Prof. Dr. Sevtap KANAT, “Resim Sanatında Rastlantıdan Kurgulama / Manipulating the Coincidences in Painting”

17.00	Assit. Prof. Fırat ÇALKUŞ, “Postmodern Toplum Olgusu Bağlamında Ben-Odaklı Sanat Algısı / The Postmodern Society Fact Context: A SENSE OF EGOCENTRIC ART”
17.15	Assoc. Prof. Özlem GÖK, Assoc. Prof. Müge AKÇAKOCA, “Ötekinin Ölü Bedeninin Resmetmenin Toplumsal Yapı Bağlamında Eleştirisi / Criticism of Picturing The Dead Body of The Other Within The Context of Social Structure”
17.30	Inst. Nilay ÖZSAVAŞ “Mekan Tasarımında Toplumsal Hayatın İrdelenmesi / Scrutinizing Social Life in Space Design”
17.45 – 17.55	Tartışma / Discussion
5.Oturum / Session	Oturum Başkanı / Session Chair: Prof. Dr. Mahmut ÖZTÜRK
17:55	Asst. Assoc. Dr. Elif Mamur Yılmaz, Cumhuriyet Dönemi Sanatçıların Yurt Gezileri Yoluyla Kültürel Kimlik Arayışları / Republic Era Artistis’ Search For Cultural Identity Through Nationwide Tours
18.10	Dr. Selahattin Yılmaz, “Sanat Eğitimi Politikalarına İlişkin Beklentiler / Expectations About Policies on Art Education”
18.25	Research Assist. Leyla ÖNEN , “Popüler Kültürün Tüketici Toplum Üzerindeki Hegemonyası / Hegemony of Popular Cultural on Consumer Society”
18.40	Assist. Prof. Dr. Handan Bulbul, “Propaganda Aracı Olarak Sanat / Art as a Means of Propaganda”
18.55	Prof. Dr. Erol BULUT, “ON”Lar Grubu ve Geleneksellik (1947-1952)”
19.10	Assist. Prof. Dr. Ekin ÇORAKLI, “Sözlü ve Sözsüz Müziğin Felsefi Olarak Karşılaştırılması / Philosophical Comparison of Verbal and Nonverbal Music”
19.25 – 19.35	Tartışma / Discussion
6.Oturum / Session	Oturum Başkanı / Session Chair: Prof. Dr. Elif Mamur YILMAZ
19:35	Prof. Dr. Nurseren TOR, “Günümüzde İktidar Kent- İlişkisi ve Mersin”
20.50	Assoc. Ayşegül TÜRK, “ Sanatçı Hayvan, Yapıt Üçlemesi ve Toplumsal Hayat Çelişkileri / Artist, Animal, Arworks Trilogy and Social Life Concession”
20.05	Assoc. Prof. Mustafa Cevat ATALAY, Assist. Prof. Dr. Sevtap KANAT, “Lise Öğrencilerinin Sanat Eğitimi Alma Düzeyleri İle Zorba Davranış Eğilimleri Arasındaki İlişki / The Relationship Between High School Students’s Level of Art Education And Bullying Dispositions”
20.20	Assist. Prof. Dr. Ayhan ÖZER, “Plastik Sanatlarda Etik Sorunlar / Ethical Problems in Plastic Arts”
20.35	Research Assist. Görkem Utku Alparslan “Rembrandt’ın Yapıtlarının Görsel İdeolojik Açından Çözümlemesi / Visual Ideological Solution of Rembrandt’s Works”
20.50 – 21.00	Sempozyum Sonuç Raporu Oturumu

POSTER BİLDİRİLER / POSTERS

Res. Asst. Esra Orhan YILMAZ, Res. Asst. Elif ÖZGEN	“Toplumsal Yaratım Serüveni: Mobilya Tasarımı Özelinde / Social Creation Adventure: Specifically Furniture Design”
Research Assistant Görkem Utku ALPASLAN	“Jackson Pollock ve Gaponenko’nun Hadjinicolaou Yöntemine Göre Karşılaştırılması / Comparison of Jackson Pollock and Gaponenko by Hadjinicolaou Method”
Asst. Prof. Aynur MAKTAL (ERBAŞ)	“Tezyini Sanatlarda “Tabiattan Kaçış” Felsefesine Bir Örnek: Rumi Motifi / An Example for The Thought of “Escaping From Nature” in Decorative Arts: Rumi Motif”
Asst. Prof. Tutku Dilem ALPASLAN	“Tipografik Anlatım Yolu ile Alegori ve Grafik Tasarım Eğitiminde Öğrenci Uygulamaları / Allegory With Typographic Expression and Student Applications in Graphic Design Education”
Lecturer Berna İstifoğlu ORHON	“Türk Resim Tarihinde Cemal Tollu ve Toplumsal Hayat / Cemal Tollu and Social Life in Turkish Picture Date”
Research assistants: Gizem KULAK & Merve Şahika ERKAN	“Mekan Ve Toplum Arasında Tarihsel Etkileşim Süreci / Historical Interaction Process Between Place and Society”
Research assistants: Gizem KULAK & Merve Şahika ERKAN	“Sermaye Mimarlığına Alternatif Bir Cephe: Quinta Monroy Sosyal Konut Projesi / An Alternative Front To The Architecture Of Capital: Social House-Dwelling Project of Quinto Monroy”
Lecturer Fatma ŞENOL	“Arkaik Dönemden Roma Dönemine Plastik Sanatlar ve Sanat Eğitimi / Plastic Arts And Art Education From Archaic Period To Roman Period “
Prof. Dr. Melihat TÜZÜN, Res. Assist. Bige GÜRSES	“Türkiye Sanat Eğitiminde Toksik Olmayan Gravür ve Yaygınlaştırılması”

1960'LI VE 70'Lİ YILLARDA TOPLUMSALLAŞMA MEKÂNLARI OLARAK SİNEMA SALONLARI

Arda Kaya,
Maltepe Üniversitesi,
Radyo, Televizyon ve Sinema Yüksek Lisans Programı,
kaya.arda6@gmail.com,

Özet

Türk sinemasında 1960'lar ve 1970'ler, hem toplumsal anlamda hem de sinema sanatının gelişimi anlamında önemli bir zaman aralığıdır. Bu dönemde üretilen filmler, oyuncuların belleklerdeki yeri, açık ve kapalı sinema salonlarının varlığı, sinemayı sadece sinema olmaktan çıkararak, ona toplumsal bir işlev de yüklemiştir. Bu işlev; sinema salonlarını, toplumun kendi çeperlerinden çıkarak bir araya geldiği popüler mekânlar haline getirmiştir. Bu araştırma, 1960'lı, 70'li yıllarda sinema salonlarının toplumsallaşmaya olan etkisini incelemeyi amaçlamıştır. Mekânsal olarak kendi işlevinin dışında konser, siyasal toplantılar, tiyatro vb. etkinlikler için de kullanılan sinema salonlarına, toplumun nasıl bir rol biçtiğini anlayabilme isteği, dönemin tanıklarıyla görüşme zorunluluğunu beraberinde getirmiştir. Bu ihtiyaçtan hareketle "Kültürel ve Toplumsal Bir Pratik Olarak Sinemaya Gitmek: Türkiye'de Seyirci Deneyimleri Üzerine Bir Sözlü Tarih Çalışması" başlıklı proje çerçevesinde 4 ayrı ilde sözlü tarih çalışması yapılan 100 yetişkin öznenin görüşmeleri incelenmiştir. Görüşmecilerin sosyo-ekonomik profilleri göz önünde bulundurularak, sinema salonlarının seyircilerin üzerindeki değişim ve dönüşümündeki rolü ile seyircilerin sinema salonlarına mekânsal olarak yüklediği anlamlar irdelenmiş olup, bu etkileşim sürecinin sonuçları belirlenmiştir. 1960'lı, 70'li yıllarda sinema salonlarının toplumsal işlevinin günümüzde hangi yöne evrildiğine dair tartışmalar yapıp, değişimin nedenleri üzerine değerlendirmelerde bulunulmuştur.

Anahtar kelimeler: sözlü tarih, sinemaya gitmek, sinema ve toplumsallaşma, sinema salonları.

CINEMA HALLS AS SOCIALIZATION VENUES IN 1960S AND 70S

Arda Kaya,
Maltepe University,
Radio, Television and Cinema Master Degree Program,
kaya.arda6@gmail.com,

Abstract

The period of 1960s and 70s in Turkish cinema is an important time period in terms of both the society and the development of the art of cinema. The movies produced during this period, the place of actors/actresses in memories as well as the presence of open and closed cinema halls brought the cinema out from it being only cinema and assigned also a social function to it. This function transformed the cinema halls into social venues where the society met the most by getting out its own perimeter. This study aims to examine the effect of the cinema halls in 1960s and 70s on the socialization. The desire to understand what kind of role was provided by the society to the cinema halls, used also for events such as concert, political meetings, theatre, etc. other than its own function as venue, has brought along the necessity to meet the witnesses of the period. With reference to this necessity, the interviews of 100 adult subjects, whose oral history study was conducted in 4 different cities, have been examined within the framework of the project "Going to Cinema As a Cultural and Social Practice: An Oral History Study on Audience Experiences in Turkey". Considering the socio-economic profiles of the interviewees, the role of the cinema halls in the change and transformation of the audience as well as the meanings attributed in terms of venue by the audience to the cinema halls have been addressed and the results of this interaction process have been determined. The arguments have been made regarding the direction to which the social function of the cinema halls in 1960s and 70s has evolved today, and the evaluations have been made on the reasons for the change.

Keywords: oral history, cinemagoing, cinema and socialization, cinema halls

TOPLUMSAL CİNSİYET AYRIMINDA ANKARA'DA SİNEMA SEYİRCİSİ OLMAK

Prof. Dr. S. Ruken Öztürk
Ankara Üniversitesi
İletişim Fakültesi
Radyo Televizyon Sinema Bölümü
rozturk@ankara.edu.tr

Özet

Sinemamızın ilk yıllarında kadınlar sinemamızda erkeklerden sonra oyuncu oldular, çeşitli anılara bakıldığında görüleceği gibi ilk başta erkek seyirciden ayrı yerde film izlediler, sonradan erkeklerle birlikte film izlemeye başladılar, aynı şekilde yönetmenlik konusunda da erkeklerden sonra yönetmen oldular. 2016 yılı boyunca Ankara'da yaşayan 11 kadınla görüşüldü. Bu derinlemesine görüşmelerde 1950'lerden itibaren sinemaya gitme pratikleri üzerine sorular soruldu. Neler yaşadıkları, sinemaya kimlerle gittikleri, ne tür filmler izledikleri, eskiden sinemaya gitme motivasyonlarıyla bugünkülerin ne olduğu vs. üzerine sorulan sorulara yanıtlar verdiler. Görüşmeler görüntülü kayıt altına alındı. Özellikle 1960'larda canlı bir sinema ortamı olduğu ve seyirci sayısının çok yüksek olduğu bilinmektedir. Kadınlar da sinemaya giden seyirciler arasında yer alıyordu. Sinema onlar için ne ifade ediyordu? Bu çalışmada sadece kadın seyircilere odaklanılmıştır; katılımcıların film seçimlerinden tutun, kimlerle hangi sinemaya nasıl gittikleri, kendilerini ifade etme biçimleri incelenecektir. Bu çalışmada alandan elde edilen çeşitli veriler, toplumsal cinsiyet göz önüne alınarak, şu an başkentte yaşayan ama 1960'larda ya da 70'lerde farklı yerlerde de sinemaya gitmeyi deneyimlemiş kadın katılımcılar üzerinden incelenecektir.

Anahtar sözcükler: Ankara, seyirci, kadın, 60'lar-70'ler, sinema

BEING CINEMA AUDIENCE IN ANKARA IN THE CONTEXT OF GENDER

Prof. Dr. S. Ruken Öztürk
Ankara University
Communication Faculty
Department of Radio, TV and Cinema
rozturk@ankara.edu.tr

Abstract

In the first years of cinema women has gone to the stage after men. As we can see in various memories, women watched movies apart from men, then they began to watch movies together. They also became directors after men. Interviews with 11 women has been conducted in the scope of this study in 2016. In these interviews they have been asked about their habits of going to cinema since 1960s. They have been asked that what they lived, with whom they went to the cinema, which genres they watched, what motivates them to go to cinema in the past and now etc. Interviews were video-recorded. Especially in 1960s there was a living cinema environment and also there were lots of cinema audience. Women were going to cinema too. What was the meaning of the cinema for them? I only focus on female audience in this work. I studied which films the participants chose, how they went to the movies, etc. The findings of the study will be evaluated by taking into consideration the gender. Women participants who had experienced going to cinema and live in Ankara right now will be investigated in this speech.

Keywords: Ankara, audience, woman, 60s-70s, cinema.

1960-1970'LI YILLARDA KENT VE TAŞRA KARŞITLIĞINDA TÜRKİYE'DE KADINLARIN SINEMA İZLEME PRATİKLERİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

Doç. Dr. Emine Uçar İlbuğa
Akdeniz Üniversitesi, İletişim Fakültesi
Radyo, TV ve Sinema Bölümü
emineu@gmx.de

Özet

Türkiye'de 1950'li yıllardan itibaren düzenli olarak kırdan kente göç yaşanmaya başlanmış ve bu göç günümüzde de devam etmektedir. Herşeyden önce bir nüfus hareketliliğini içeren göç konusu bu çalışma içinde iç göç kapsamında şehirlerarası, bölgeler arası olduğu gibi, farklı sosyo-ekonomik düzeyleri bağlamında şehir içinde semtlerarası gerçekleşen göçü de kapsamaktadır. Çünkü, 1960-70'li yıllarda kent, taşra ve kırsal da kadınların sinema izleme pratiklerini araştırmayı hedefleyen bu çalışmada görüşme yapılan kadınların sinemaya gitme eylemleri çoğu zaman taşrada başlayıp büyük kentlere uzanan bir süreç olarak öne çıkmaktadır. Eğitim, iş, evlilik ya da aileleriyle birlikte gerçekleşen bu yer değiştirmeler onların film izleme ve sinemaya gitme pratiklerine nasıl yansımaktadır? Aynı şekilde göçle birlikte taşra kasaba ve kentlerin büyümesi, yeni yerleşim alanları, bahçeli evlerden apartmanlara uzanan ev yaşamları aile üyeleri arasında olduğu gibi komşuluk ilişkileri ve boş zaman etkinliklerinde de bir değişim/dönüşümü beraberinde getirmektedir. Çünkü 1960-1970'li yıllarda Türkiye'de sinema izleme pratiklerini hedef alan bu çalışmada, köyde, kasabada, kentte önemli bir eğlence, boş zaman etkinliği olması yanında, kültürel, sanatsal, siyasal, toplumsal boyutuyla etkili olan sinema filmleri gibi filmlerin izlendiği mekan olarak sinema salonları da kadınların buluşma yerleri, giyim, kuşam, sosyalleşme gibi, kendilerini ifade ettikleri, farklı kültürleri tanıdıkları ve de kimliklenme süreçlerinde önemli bir rol üstlenmektedir. Çalışma kapsamında toplam 12 kadınla, Antalya'da yüzyüze, yaklaşık bir saati kapsayan süre içinde görüntülü olarak gerçekleştirilen görüşmeler kapsamında bir alan araştırması yapılmıştır. Türkiye'de kırdan kente sinema izleme pratikleri kadın izleyiciler ile sınırlandırılmıştır. Ayrıca bu çalışmada sözkonusu yıllar arasında, Türkiye'nin siyasal, ekonomik, toplumsal koşulları temelinde, katılımcıların yaşadıkları ortamlar, eğitim, sosyo-ekonomik olanakları, olanaksızlıkları, boş zaman etkinlikleri, sinemaya gitme koşulları, sinema salonlarındaki değişim ve dönüşümlerin incelenmesi de hedeflenmektedir.

Anahtar Sözcükler: Taşra, Kent, Kadın, Sinemaya Gitmek

A RESEARCH ON WOMEN'S CINEMA EXPERIENCES IN THE CONTEXT OF URBAN AND PROVINCIAL OPPOSITION IN TURKEY IN 1960-1970S

Assoc. Prof. Emine Uçar İlbuğa
Akdeniz University, Communication Faculty
Department of Radio, TV and Cinema
emineu@gmx.de

Abstract

Since 1950 a regular migration from rural to urban has began which continuous today as well. Above all, this research comprises both domestic migration (interurban and interzonal) and the actual interdistrict migration within the city in the context of different social-economic levels. Because of cinema practices coming forth as a process starting from the provincial to the urban; this research aims to analyze the women's cinema experiences in urban and provincial in the 1960-1970s. How did those migrations which were occurred due to education, job, marriage, and family reflect on their watching movie and going to cinema practices? Similarly along with the migration, the growing process of the urban and provincial, new residential areas, changing of home life from house with garden to the apartments accompanied a change/transformation about the relationship between the family members, neighbor relations and leisure time activities. Because this research which aims to cinema experience in Turkey in the 1960-1970s, tries to reveal as an important leisure time activity how the cinema experiences play a key role in the identification process of women. As cinema is effective because of the cultural, artistic, political and social dimensions of movies, it also effective because of the theatre. Theatres were the places which the women used to meet, self-expressions by wearing good clothes, socializing, getting to know new cultures and identification process. There was a field research conducted with 12 women by approximately one-hour-long face-to-face interviews in Antalya. Interviews were video-recorded. Cinema practices from provincial to the urban were limited with women's practices. Besides in this study it has been aimed to investigate the environments the participant lived, their education and socio-economic possibilities, their leisure time activities, their going to cinema conditions, the changes and transformation of the theatres in the context of political, economic and social conditions of Turkey.

Keywords: Urban, Provincial, Woman, Cinemagoing.

TOPLUMSAL BELLEK BAĞLAMINDA SEKA SİNEMASI ÜZERİNE BİR SÖZLÜ TARİH İNCELEMESİ

Yrd. Doç. Dr. Mert GÜRER
Kocaeli Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü
mertgurur@gmail.com

Özet

Kitle iletişim araçları ile değişen yaşam biçimlerimiz, gündelik hayatımızın geçtiği mekanları da hızlı biçimde değiştirmektedir. Bu hızlı dönüşüm, insanların geçmiş ile bugün arasındaki koşulların daha fazla sorgulamasına sebep olmakta, bu da bellek, kimlik, aidiyet gibi kökenlere ve kültürlere ilişkin araştırmaları önemini daha da arttırmaktadır. Bellek kavramı doğrultusunda hazırlanan çalışmaların bir kısmı “bellek ve mekan” ilişkisine odaklanmış böylece kent-mekan ilişkisine yeni bir perspektiften bakmayı sağlamıştır. Sözlü kültürün varlığı sayesinde toplumlarda kültürel belleğe ait unsurları sözlü iletişim ile aktarmaktadır. Sözlü tarih temelli çalışmalarının interdisipliner bir bakış sağlaması iktisattan şehir planlamaya antropolojiden tarihsel okumalara kadar insan faaliyetlerini konu alan çalışmalara geniş bir perspektiften bakmaya yardımcı olmaktadır. Türkiye’de sinema salonlarındaki izleyici deneyimlerini ve bu deneyimlerin öznesi olan insanların alımlamalarını anlamak, çalışmanın önemini arttırmaktadır. Sinema salonları, izleyenin filmle etkileşime geçmesinin yanı sıra toplumu anlamaya yönelik yararlanabilecek kavramsal çerçevemize katkı yapmaktadır. Bu makale, belleğin mekanla süregelen ilişkisini Kocaeli’den bir örnek üzerinden göstermeyi amaçlamaktadır. Kocaeli’nde faaliyet gösteren sinemalar içinde SEKA sinemasının insanlar tarafından nasıl algılandığı, gündelik yaşam deneyimlerine etkisi ve kent kültürüne kattığı ayrıcalıklara dair anlatılara yer verilmektedir. Sinema-mekân ilişkisi bağlamında SEKA sineması özünde kamusal yapısı nedeniyle hem kurumsal aidiyet olgusu hem de iktisadi varlığı ile kent kültürüne ve bireyin kültürlenme sürecine önemli bir katkı sağlayan mekan olarak faaliyet göstermiştir. Bu bildiri Kocaeli’nde faaliyet gösteren sinemalar içinde SEKA sinemasının siyasetten kültürel hayata kadar geniş yelpazede etkinliklere ev sahipliği yapmasının sadece kurum çalışanlarının değil, kent insanının belleklerinde de bıraktığı izleri irdelemekte, kültürel belleğin varlığı ve nesiller arası aktarımda sinema salonlarının sosyo-kültürel işlevleri üzerinde durulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bellek, Sinema, Mekan, Kent, Sözlü Tarih

AN ORAL HISTORY STUDY ON SEKA CINEMA IN THE CONTEXT OF SOCIAL MEMORY

Asist. Prof. Dr. Mert GÜRER
Kocaeli University,
Communication Faculty, Dept. of Radio, Television and Cinema
mertgurur@gmail.com

Abstract

Our life styles changing with mass media are also rapidly transforming the spaces where our daily lives take place. This fast evolution causes people to question the conditions of past and present; and this leads to an increase in the importance of studies regarding roots and cultures such as memory, identity and belonging. Some of the studies made for the concept of memory were focused on the relation between “memory and space”, therefore it provides a new angle of view to the relation of city and space. Due to the existence of oral culture elements of cultural memory in societies are transferred through oral communication. The fact that studies based on oral history provides an interdisciplinary look helps to look at the studies subject to human activities from economics to city planning, from anthropology to historical readings from a wider perspective. Understanding the audience experiences in movie theatres in Turkey and the receptions of people which are the subjects to these experiences, increase the importance of this study. Movie theatres contribute to our conceptual frame that will be helpful to understand the society instead of audience interacting with the movie. This article aims to show the ongoing relation of memory with space over an example in Kocaeli. How the SEKA movie theatre among the active theatres in Kocaeli is perceived, its effect on daily life and narrations on privileges contributed to urban culture are taking place. In context with cinema-space relationship, SEKA movie theatre is performing as a place providing a significant contribution to urban culture and to the process of individual culturization thanks to both its institutional belonging and its economical presence due to its public structure in itself. This notification examines the fact that the SEKA movie theatre among the theatres performing in Kocaeli hosts events in a wide range from politics to cultural life leaves traces in the memories of not only the employees of the institution but also the people of the city, and also deals with the existence of cultural memory and social and cultural functions of movie theatres in transmission between generations.

Key Words: Memory, Cinema, Space, City, Oral History

DENEYİMDEN HİKÂYEYE: SİNEMAYA GİTMENİN ÇOĞUL ANLAMI

Prof. Dr. Hasan Akbulut
İstanbul Üniversitesi
İletişim Fakültesi
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü
hasan.akbulut@istanbul.edu.tr

Özet

Sinema, dünyada olduğu gibi Türkiye’de de, popüler eğlence formlarından biridir. Ancak sinema, bir eğlence formu olduğu kadar farklı gereksinimleri doyurur ve farklı işlevleri yerine getirir. Sinemaya atfedilen anlamlar, zamana, dönemin sosyo-politik ve kültürel atmosferine, coğrafyaya, yerleşim birimine, seyircilerin toplumsal cinsiyetlerine, yaşlarına, eğitim ve sosyo-ekonomik durumlarına bağlı olarak değişkenlik gösterir. Bu bildiri ise, 115K269 numaralı TÜBİTAK projesi çerçevesinde, 1960-1980 yılları arasında Türkiye’de sinemaya gitmiş seyircilerle yapılan sözlü tarih görüşmelerine dayanarak hazırlanmıştır. Bildiride İstanbul’da yapılan 34 adet görüşme temel alınmış ve seyircilerin sinemaya gitme deneyimleri ile bu deneyimlerini nasıl hikâye ettikleri incelenmiştir. Anlatı literatürü, deneyim olmaksızın hikâye olamayacağını vurgular ve bu hikâyelerin, kimlik inşasında kişiye veri sağladığını dile getirir. Buradan hareketle bildiri, şu sorular çerçevesinde biçimlendirilmiştir: Deneyimden hikâyeye aktarılan süreçte, gerçeklik nasıl yeniden inşa edilir? Bu inşa sürecinde sinemaya gitme anlatılarında, daha çok hangi kavram ve temalar ortaya çıkar? Sinema gitme anlatıları, ne tür bir özne kimliği üretir? Bu sorulara yanıt vermek üzere bildiride sinemaya gitmeye dair 34 seyircinin anlatısı, anlatsal, tematik ve söylemsel olarak analiz edilmiş ve literatür eşliğinde sinemaya gitme deneyiminin çoğul anlamları tartışılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Sinemaya gitmek, sinemaya gitme deneyimi, seyir anlatıları, seyirci

FROM EXPERIENCE TO STORY: MULTIPLE MEANING OF CINEMAGOING

Prof. Dr. Hasan Akbulut
İstanbul University
Communication Faculty
Department of Radio, TV and Cinema
hasan.akbulut@istanbul.edu.tr

Abstract

Cinema is one of the most popular entertainment forms in Turkey as it is in the world. Cinema is not only an entertainment form but it also satisfies different needs and fulfils different functions. The meanings attributed to cinema vary depending on time, socio-political and cultural atmosphere of the period, geography, settlement unit as well as gender, age, education and socio-economic situation of the audience. This paper was prepared on the basis of oral history interviews with the audience who went to cinema in Turkey between 1960-1980 within the scope of TÜBİTAK project with the number of 115K269. The paper examined the spectator’s experiences of the cinemagoing and how they narrated these experiences by basing on 34 interviews performed in Istanbul. The narrative literature emphasizes that there can be no story without experience, and it expresses that these stories provide data to the person in the construction of identity. Thus, the paper was formatted with the following questions: How is reality reconstructed in the process of the transition from experience to story? Which concepts and themes arise in the narratives of cinemagoing in this construction process? What kind of subject identities are produced in narratives of cinemagoing? In order to find answers to these questions, the cinemagoing narratives of 34 spectators have been analyzed narratively, thematically and discursively. The multiple meanings of cinemagoing experience have also been discussed with references to the literature.

Keywords: Cinemagoing, experience of cinemagoing, narratives of cinemagoing, spectator

ANTİK DÖNEMDE PLASTİK SANATLAR VE SANAT EĞİTİMİ

Öğr.Gör. Fatma ŞENOL
PAÜ Fen-Edeb. Fak.
Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Böl.
fseol@pau.edu.tr

Özet

Plastik sanatlar denildiğinde; heykel, resim, seramik ve mimarlık gibi alanlarda gerçekleştirilen çalışmalar akla gelmektedir. İnsanoğlu yerleşik hayata adım atmadan önce de plastik sanatlarda gerek dini gerekçeler gerekse içinde yaşadığı çevreyi anlamlandırma ve ona adapte olma kaygısıyla günümüzden on binlerce yıl öncesinden itibaren çeşitli maddi ögeler yaratma sürecinde olmuştur. Yerleşik hayata geçiş ve bu toplulukların farklı coğrafyalarda, bugün Konya ili Çumra ilçesinde yer alan Çatalhöyük bu döneme ait önemli merkezlerden birisidir, yayılımı ile bu yaşam tarzının sonucu olan tarımın gerekliliği ve buna bağlı olarak gerçekleştirilen tarımsal faaliyetler ile üretim fazlasına dayalı ticaretin doğması ve bu tür faaliyetler gösteren köy-kasaba boyutlarındaki küçük yerleşimlerin daha karmaşık sınıfsal örgütlenmeler oluşturarak şehirlere öncülük ettiği arkeoloji camiasında en çok atıfta bulunulan tezdır. Gündemde olan bir diğer karşı görüş ise; zanaatkar sınıfın şehirleşme sürecindeki yadsınamaz etkisi üzerinedir. Bu sava göre; Çatalhöyük gibi köy yerleşimlerinde var olan, seramik, metal işçiliği, obsidyen-taş kırma endüstrisi, ok-orak yapımı gibi alanlarda ürün veren zanaatkar sınıfın birbirine yakın köyler arasında yiyecek ve barınma karşılığında ürün vermesi ve bu ilişkilenmeler sonucu da bu küçük boyutlu yerleşim birimlerinin bir araya gelerek ilk şehirlere öncülük etmiştir. Özetle, sanatçı olarak adlandırılan zümrenin, ticari değere de sahip olma niteliğindeki, seramik başta olmak üzere farklı alanlarda verdikleri ürünler şehirleşme ve bu sürecin getirisi olarak bugün içerisinde bulunduğumuz “uygar” toplumların dayanağı olabilir. Bu çalışma ile değişen sosyal ve siyasi yapılanmalar ve bu yapılanmalara bağlı yerleşik düzen birimleri ve bu birimler içerisinde plastik sanatlar alanında üretimde bulunan sınıf ve bu sınıfın geçmişteki yapısı, bağlı olduğu presipler üzerine aktarımlarda bulunulması hedeflenmiştir.

Anahtar Kelimeler: antik, sanat, zanaat, eğitim, usta,

PLASTIC ARTS AND ART EDUCATION AT ANCIENT PERIOD

Lecturer Fatma ŞENOL
PAÜ Faculty of Science and Literature.
Conservation and Restoration of Cultural Heritages Department
fseol@pau.edu.tr

Abstract

The work of arts on sculpture, painting, ceramic and architecture come to mind when it is mentioned about plastic arts. Human beings have been in process to create some solid items for decades ago before to start settled life with the concern both explanation of the environment with related reasons about belief and adaptation of the environment. Another most frequent thesis in archaeology field is with the beginning of the settled life and spread of these small communities at different geographical regions, today's Çatalhöyük located in Çumra district of Konya Province is one of the most important settlements among the first settled sites, as a result of this life style agricultural activities occurred and with the relation of this situation caused to the birth of trade based on production surplus and also the small villages led by to the cities, forming more complex class organizations. Another opposition on the agenda is about the undeniable effect of the artisan class in the urbanization process. According to this argument, the artisan class who were traveling between the close villages in exchange for food, goods and shelter and continue to their productions at sites such as Çatalhöyük and produces trade products like ceramics, metal works, obsidian-stone shaping industry, arrow head-sickle production caused to take shape the cities with the exchange of labor and goods. Briefly, products of the coterie that called as artist, especially in the fields of ceramics and etc. can be the support of "civilized" societies that we are in today as urbanization and this process. With this study, it is aimed to transfer the social and political constructions which are changing and the resident order units connected to these constructions, and the classes in the field of plastic arts and the past structure of this class.

Key Words: ancient, arts, craft, education, master,

SİNEMA, TOPLUM, İDEOLOJİ İLİŞKİSİNE BİR BAKIŞ

Yrd.Doç.Dr Zühal Çetin ÖZKAN
Dokuz Eylül Üniversitesi
Film Tasarımı Bölümü
zuhal.cetin@deu.edu.tr

Özet

Sinema, diğer sanatlar ve kitle iletişim araçları gibi, toplumsal yapının bir ürünüdür. Kaynağını toplumdaki toplumsal yapıya bağlı olarak değişir ve gelişir. Sinema ve Toplumbilim ilişkisinden doğan Sinema Toplumbilimi'nin temel amacı, en kısa ifadeyle, Sinema ve Toplumsal Yapı arasındaki bağımlı ilişkiler sürecini incelemektir. Aynı şekilde Sinema sanatı da Toplumbilim araştırmaları için çok zengin veriler içeren ve hiç tükenmeyen bir kaynak olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu iki taraflı iletişim ve etkileşim içinde sinemanın farkı, toplumları güçlü bir etkileme gücüne sahip olmasıdır. Tarih boyunca sanatsal ürünler belli bir ideolojinin yeniden üretilmesi konusunda bir araç olarak kullanılmışlardır. Sinema bu anlamda en güçlü ideolojik araçtır. Toplumun kültürel ve ideolojik yapısını dolaysız biçimde yansıtmaya yeteneğine sahiptir. Egemen ideolojiler sinema sanatı aracılığı ile egemenliklerini sürdürme çabasına girerler, sinema eğitiminden beklentileri de tam bu yöndedir.

Anahtar Kelimeler: Sanat, Sinema, Toplum, Sinema Toplumbilimi, İdeoloji

AN OVERVIEW OF THE RELATIONSHIP BETWEEN CINEMA SOCIETY IDEOLOGY

Yrd.Doç.Dr Zühal Çetin ÖZKAN
Dokuz Eylül University
Film Design Department
zuhal.cetin@deu.edu.tr

Abstract

Cinema is a product of social work such as other arts and mass media. It takes its source from society, it changes and evolves depending on the social structure. The main purpose of Cinema Sociology, which is born from the relation between Cinema and Sociology, examines the process of dependent relations between cinema and social structure. In the same way, cinema art comes out as a source of very rich data for sociological researches. The difference between this two-way communication and interaction is that the societies have a powerful influence. The difference between this two-way communication and interaction in the cinema is that it has a strong influence on societies. Throughout history, artistic products have been used as a tool for the reproduction of a particular ideology. Cinema is the most powerful ideological tool in this sense. It has the ability to reflect the cultural and ideological structure of society directly. Sovereign ideologies are trying to protect their sovereignty with cinema art This is exactly what you expect from cinema education.

Keywords: Art, Cinema, Society, Cinema Sociology, Ideology

YENİ TÜRK SİNEMASI'NDA İŞSİZLİĞİN TEMSİLİ

Yrd. Doç. Neslihan Ş. AKPINAR
Yüzüncü Yıl Üniversitesi
Güzel Sanatlar Fakültesi
Sinema TV Bölümü
Nsakupinar@yyu.edu.tr

Özet

Ekonomik olduğu kadar toplumsal ve bireysel bir sorun olan işsizlik, tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de de, toplumsal sorunların başında gelmektedir. Sanatın insanı anlama çabasının biçimlerinden biri olan sinema da, üretilen filmlerle, toplumsal ve bireysel sorunlara özgün bir bakış açısı sunmaktadır. Günümüz Türk Sineması'nın işsizlik sorununa nasıl yaklaştığı bu çalışmanın çıkış noktasını oluşturmaktadır. Yeni Türk Sineması olarak tanımlanagelen ve 1990'ların ortalarından başlayarak yeniden canlanmaya başlayan Türk Sineması, bağımsız sinemacıların ekonomik kaygıların ötesinde yeni bir dil ve yaklaşımla ürettikleri sanat filmlerini de kapsamaktadır. Gerçekçi bir üsluba sahip bu filmler ana karakterlerinin güçlü yanlarından çok zayıflıklarına odaklanırken bizatihi insan olmanın kendisini filmlerinin temel meselesi olarak ele almaktadır. Söz konusu gerçekçi yaklaşımın işsizlik sorununu nasıl ele aldığı bu çalışmanın araştırma konusunu oluşturmaktadır. Bu amaçla incelenecek filmlerin çözümlenmesinde temel olarak ele alınan işsiz karakterlerin nasıl tasvir edildiğini, ekonomik, toplumsal ve bireysel çerçevede nasıl konumlandığını anlayabilmek için ideolojik ve sosyolojik eleştiri yöntemi kullanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yeni Türk Sineması, İşsizlik, *Uzak* (Nuri Bilge Ceylan, 2001), *Bornova Bornova* (İnan Temelkuran, 2009), *Zerre* (Erdem Tepegöz, 2012)

REPRESENTATION OF UNEMPLOYMENT IN THE NEW TURKISH CINEMA

Abstract

Unemployment, which is a social and individual problem as much as it is economical, is at the head of social problems in Turkey as well as in the whole world. This essay will try to understand the way contemporary Turkish cinema, which presents an original point of view with movies produced on social and individual problems, deals with the problem of unemployment. The Turkish cinema, which is defined as New Turkish Cinema and started to revitalize from the mid-1990s, includes films produced by independent filmmakers with a new language and approach. While these films with a realistic gaze focus on the weaknesses of the main characters, the question of how this realistic approach deals with the problem of unemployment is the subject of this study. For this purpose, ideological and sociological criticism will be used to understand how unemployed characters, which are basically considered in the analysis of films to be examined, are portrayed in economic, social and individual contexts.

Keywords: The new Turkish Cinema, Unemployment, *Uzak* (Nuri Bilge Ceylan, 2001), *Bornova Bornova* (İnan Temelkuran, 2009), *Zerre* (Erdem Tepegöz, 2012)

TOPLUMSAL HAYAT BAGLAMINDA FEMİNİST SANAT VE PARRHESİA KAVRAMI

Yrd.Doç. Nuray Akkol
Çankırı Karatekin Üniversitesi
nuray.akkol@gmail.com

Özet

Her devrin psikolojisi, toplumsal bilinci toplumsal koşullar tarafından belirlenir. Bu toplumsal koşullar dönemin özellikleri, sorunları ve açılımları ile her dönemin sanat eserlerini etkiledikleri görülmüştür.

Bir toplumsal sorun olarak günümüze kadar devam eden, cinsiyet ayrımcılığından beslenen feminist sanat cinsiyet olarak ötekileştirmeye karşı çıkar. Feminist sanatçılar da yaptıkları çalışmalarında bu ötekileştirilme kırmak için toplumdaki ayırıcı erkek egemen kültür politikalarına karşı çıkan eserler üreterek büyük bir cesaret göstermişlerdir.

Sanatçı sanatının konusu haline getirdiği sorunsala ne kadar dokunup ne kadar mesafeli davranacağı ise içinde bulunduğu sürecin sistemin açık veya kapalılığıyla ilgili olması da feminist sanatçılarda görüldüğü gibi cesaretili ve açık yapıtların oluşmasında etkilidir.

Toplumsal koşullar içindeki gerçeklikle karşılaşan sanatçının veya filozofun bu gerçeklik karşısında ne kadar açık davrandığı parrhesia ilişkisi olarak kabul edilir. Hiçbir şeyi saklamaz kalbini ve zihnini başkalarına açar ve açık olur anlamına gelen parrhesia ile sanatçının sanat eseri üretimdeki toplumsal hayata mesafesi ve toplumsal hayati nasıl yorumladığının önemidir.

Sokrates ve Diogenes’ ten günümüze kadar parrhesia kavramı ”açık konuşma”, “ dürüst konuşma” ve “açıksözlülük” olarak kabul edilmiştir. Sanatçılar ve filozoflar için bu kavram her dönemde gündemini koruduğu gibi günümüzde feminist sanatçılar için de önemini korumuştur.

Toplumsal hayati bir parrhesia ilişkisi içinde yorumlamalarına örnek olarak günümüz feminist sanatçılarında; Shirin Neshat, Jenny Saville, cindy sherman, Martha Rosle vb çalışmaları incelenecek.

Anahtar Sözcükler; Feminist Sanat, Sansür, Gerçeklik, Toplumsal Hayat, Parrhesia

CONCEPT OF FEMINIST ART AND PARRHESIA IN THE CONTEXT OF SOCIAL LIFE

Asst. Prof. Nuray Akkol
Çankırı Karatekin University
nuray.akkol@gmail.com

Abstract

The psychology and social consciousness of every period were determined by social conditions. It is observed that these social conditions, characteristics, problems and developments of the period influence artworks of every period.

Feminist art which comes until today as a social problem and is nourished by gender discrimination opposes gender discrimination. Feminist artists have also shown great courage in producing works objecting discriminatory male-dominated cultural policies in society in order to break through this alienation.

The degree to how the artist will touch or keep himself apart from the problem which is the subject of his art and the openness or closeness of the system that he is in are effective on the formation of courageous and open artworks.

Parrhesia is accepted as relation with plain-dealing of artist or philosopher when confronting with reality of social conditions. Parrhesia, meaning “S/he does not hide anything, opens his/her heart and mind to others and becomes clear.”, is the importance of interpretation of artist on social life and his distance to social life during artwork production.

From Socrates and Diogenes until today, the concept of parrhesia is accepted as “openness”, “speaking one’s own mind”, and “frankness”. This concept preserves its importance for feminist artists today as well as it maintains its agenda for artists and philosophers at all times.

Works of contemporary feminist artists, such as Shirin Neshat, Jenny Saville, Cindy Sherman, Martha Rosle etc., will be examined as the examples of interpretations of social life within the context of parrhesia.

Key Words: Feminist art, censorship, reality, social life, parrhesia

GÜNDELİK HAYATIN ELEŞTİRİSİ BAĞLAMINDA SANAT ve TOPLUMSAL HAYAT

Prof. Dr. Mahmut ÖZTÜRK
AİBÜ Eğitim Fakültesi Güzel sanatlar Eğitimi Bölümü
Resim-İş Eğitimi Anabilim Dalı BOLU
mahozturk@gmail.com

Özet

Çağdaş düşüncenin üretilmesine omuz veren Rus düşünürü Plehanov'un "Sanat ve Toplumsal Hayat" kitabının adı sempozyumun alt başlığı olarak belirlenmiştir. Bu kitap, yayınlandığı günden bugüne adıyla ve içerikleriyle sanat eğitiminin ve sanat ortamlarının temel başvuru kitaplarından birisi olma özelliğini korumaya devam etmektedir.

Rus düşünürü Plehanov'un "Sanat ve Toplumsal Hayat" kitabından yola çıkarak, günümüzün toplumsal hayatında, sanatı yansıtan sanat, toplumsal hayatı yansıtan sanat, toplumsal hayattan koparılmaya çalışılan sanat, sanattan koparılmaya çalışılan toplumsal hayat, toplumsal hayatın dönüştürülmesi sürecinde yalnızlaştırılan ya da direnen sanat, sanat olmaz deneyin sanat olarak yansıtılması, yoz ve feodal gelenekli sanatın çağdaş yaşama yamanmaya çalışılması gibi deyimlerin üretilebildiği kapsamı çok geniş çatışmalı süreçler yaşanmaktadır.

Çalışmanın amacı, sanat ve sanat eğitimi ortamlarında (Sınıf, Atölye, Galeri, Müze...) toplumsal hayatı sorgulamak ve gündelik hayatı eleştirel bağlamda tartışarak öneriler sunmaktır.

Anahtar Sözcükler: Sanat, Sanat Eğitimi, Toplumsal Hayat, Gündelik Hayat, Plehanov.

THE ART AND SOCIAL LIFE WITHIN THE CONTEXT OF CRITICISM OF DAILY LIFE

Prof. Dr. Mahmut Ozturk
Abant İzzet Baysal University
Faculty of Education Fine Arts Department
mahozturk@gmail.com

Abstract

The title of the book 'The Art and Social Life' written by the Russian philosopher Plehanov, who had supported the production of the contemporary thought is designated as a sub theme of the symposium. This book has continued to be one of the most fundamental reference books with its title and content since the day it was published.

Taking the first step from the book 'The Art and Social Life' of Plehanov, comprehensive and conflictive processes from which idioms such as the art reflecting the art, the art reflecting the social life, the art which is attempted to be pulled of from the social life, the social life which is attempted to be pulled of from the art, the art which is isolated or which resists in the process of the transformation of the social life, reflecting something as art which cannot be called as art, attempting to patch art belonging to degenerate and feudal tradition into the contemporary life have been experienced in our daily social life.

The aim of the study is to question the social life in art and art education environments (classroom, atelier, gallery, museum...) and to present suggestions by discussing the daily life in the critical context.

Key words: Art, Art Education, Social Life, Daily Life, Plehanov.

TOPLUMSAL SANAT VE KÜLTÜREL DEĞER İLİŞKİSİ BAĞLAMINDA EKSLİBRİSİN ÖNEMİ

Doç. Dr. Özden Pektaş Turgut
Hacettepe Üniversitesi G.S.F. Grafik Bölümü
E-posta: ozdenpektas@gmail.com

Özet

Ekslibris, kitap sahibini tanıtmak amacıyla kitapların iç kapağına yapıştırılan üzerinde farklı konularda resimlemelerin yer aldığı küçük boyutlu sanatsal çalışmalardır. Kitabın kartviziti ya da tapusudur. Latince "...'nın kitabı,'nın kitaplığına ait" anlamına gelen ekslibris sözcüğü beraberinde kitap sahibi kişi veya kuruluşun adı ile birlikte kullanılmaktadır. Erken dönemde sınırlı sayıda çoğaltılan kitapların mülkiyetini belirtmek, sahiplik göstergesi amacıyla tasarlanan ekslibrisler, 19. yüzyıldan itibaren bir grafik sanatı ürünü olarak değerlendirilip koleksiyonerliği yapılmaya başlanmıştır.

Tipografi ve görsel sanat öğelerinin birlikteliğinden var olan ekslibris tasarımında kitap, erotik, müzik, botanik, mitoloji gibi çok çeşitli tema seçilebilmektedir. Çalışmalar özellikle koleksiyonerler tarafından estetik bütünlük ve teknik yetkinlik açılarından değerlendirilerek sınıflandırılmaktadır. Yapıldığı döneme ait sanatsal, kültürel, sosyolojik, tarihsel özellikleri günümüze taşıyarak odak noktası olan ekslibris, Türkiye'de ve Dünya'da gerçekleştirilen çok sayıdaki bienal, sempozyum, kongrelerde sanatçılar ve koleksiyoncular arasında önemli bir değiş tokuş nesnesi olarak da değerlendirilmektedir. Küçük boyuttaki bir sanat ürünün farklı ülkelerden sanatseverlerin ortak paylaşım aracı haline dönüşmesi, kültürel değerlerin toplumsal sanat ile ilişkisi açısından da kıymetlidir. Bu çalışmada, 500 yıldan uzun zamandır varlık gösteren ekslibrisin gerek teknik gerekse özgün sanatsal yaratım anlamında, farklı ülke kültürlerine ait taşıdığı izler ve toplumsal sanat anlayışına katkısı örnekler çerçevesinde incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Ekslibris, kültürel değer, sanat ürünü, görsel iletişim.

SIGNIFICANCE OF EXLIBRIS IN THE CONTEXTUAL RELATION BETWEEN SOCIAL ART AND CULTURAL VALUE

Assoc. Prof. Dr. Özden Pektaş Turgut
Hacettepe University
Faculty of Fine Arts, Graphic Design Dept.
E-mail: ozdenpektas@gmail.com

Özet

Exlibris also known as bookplate is a small graphic label or print, which is glued to the inside cover of a book with the purpose of identifying its owner. It's a kind of phrase in Latin which means; "from the books of..." or "from the library of..." and usually followed by the name of the owner of the book, who can be an individual or an institution. In early periods, exlibris designed by well-known artists with the aimed of indicate the ownership of the volumes of a library. Apart from late nineteenth century people started collecting exlibris as a field of applied graphic arts.

Exlibris as a combination of typography and visual art can be designed in different themes like books, erotic, music, botany, music, mytology. Especially today, exlibris designs are evaluated in terms of aesthetic integrity and technical competence and classified by collectors. It carries the artistic, cultural, sociological and historical features of the time exlibris was made and considered as an important exchange art piece among artists and collectors in numerous biennials, symposiums, congresses held in Turkey and the World. Transformation of a small art piece to a sharing product for art lovers from different countries is also valuable in terms of the relationship of cultural values and social art. In this study, exlibris which has existed for over 500 years will be examined in the context of examples that traces of artistic creations belonging to different cultures and contribution to social art in terms of technical & artistic creation.

Keywords: Exlibris, cultural value, art product, visual communication.

SANATIN TOPLUMA ERİŞİMİ ANLAMINDA TİYATRO AFİŞLERİNİN KÜLTÜREL YAPI İLE DEĞİŞEN BİÇEMİ

Arş. Gör. İbrahim Halil Özkirişçi
Hacettepe Üniversitesi G.S.F. Grafik Bölümü
E-posta: halilozkirisci@gmail.com

Özet

Sanat dalları arasında geçmiş, erken dönemlere dayanan, insanoğlunun benliğini ifade ihtiyacını kendine has birçok unsurla gerçekleştirdiği, üretilen kültür ve zamanın yaşayan göstergesi sayılabilecek tiyatro, günümüze kadar birçok farklı biçime bürünmüştür.

Ken Baynes, toplumdaki bir bireyin, önünde sonunda toplumun kültürüyle etkilendiğinin altını çiziyor. Bundan sonraki adım ise sanat eserinin arka yüzüne bakmak olduğunun, sanatın içerik ve üslubunun yetke ilişkileri, kaynakları ve bulunduğu toplumun tutumuyla nasıl yönlendirildiğini anlamaktan ibaret olduğunun önemini vurgular.

Grafik tasarım ürünleri arasında, gücü ve etkinliği tartışılmaz bir yerde olan afiş ögesinin de, tarihi boyunca birçok değişik yöntem ve malzeme ile, tiyatro sanatının topluma duyurumu/nüfuzu noktasında büyük bir paya sahibi olduğu şüphesizdir. Afiş tasarımının içinde bulunduğu dönemin teknik ve teknolojik olanakları ölçüsündeki bir süreçten geçip sonuçlandırılması gibi, dönemin sosyokültürel yapısının toplumsal hayattaki etkilerinin de afiş tasarımının mayasına katıldığını görmek mümkündür.

Bu çalışma farklı kültür ve zaman dilimlerinden derlenen tiyatro afişlerinin tasarlandığı dönemin ve coğrafyanın toplum sanat ilişkisi göz önünde bulundurularak irdelenmesini amaç edinmiştir.

Anahtar Kelimeler: Tiyatro, Afiş Tasarımı, Kültür, Sanat-Toplum İlişkisi

THE STYLE OF THEATRE POSTERS WITH THE CHANGE OF CULTURAL STRUCTURE MEANING THE ACCESS OF ART TO SOCIETY

Res. Assist. İbrahim Halil Özkirişçi
Hacettepe University
Faculty of Fine Arts, Graphic Design Dept.
E-mail: halilozkirisci@gmail.com

Abstract

The theater which is based on the early periods in the history of art branches, can be counted as a living culture and a living mark of time which the human being fulfills the need of expressing his self with many unique elements has a variety of styles.

Ken Baynes underlines that an individual is ultimately influenced by culture in society within him. The next step is to look at the back side of the artwork and emphasize the importance of how art and its content are related to the authority relations, resources and how society is guided by its attitude.

There is no doubt that among the graphic design products, the poster that is in a place where the power and effectiveness are indisputable has a great share in the collecting sense of influence of the theatrical art with many different methods and materials throughout its history. It is possible to see that the social and life effects of the socio-cultural structure of the period participated in the fermentation of poster design as well as the passing and finalization of the process in the period of technical and technological possibilities of the poster design.

The aim of this study is to analyze the design periods of the theater posters compiled from different cultures & time sections and also to examine the relation between art and society by considering the geography.

Keywords: Theatre, Poster Design, Culture, Art-Society Relation

YENİ MEDYADA TOPLUMSAL HAYATIN BETİMLEMESİ: LIVE ACTION VIDEO UYGULAMALARI

Öğr.Gör. Atila Işık
HÜ. GSF Grafik Bölümü
atila_isik@hotmail.com

Özet

Günümüzde bireyler, teknolojilerindeki baş döndürücü gelişmelerin de yardımıyla görsel iletişimde geçmişe göre çok daha etkin yöntemler kullanmaya başlamıştır. Bu yeni iletişim ortamlarından bazıları sanal dünyadaki Youtube, Vimeo vb. video siteleridir. Karasal ve uydu yayınlarının yerini hızla çevrim içi yayınlar ve video kanallarına bıraktığı günümüz dünyasında, iletişimin etkileşimli bir biçimde çevrim içi sayısal ortama kaymasının doğal bir sonucu olarak video çalışmalarının görsel tasarım açısından incelenmesi ve çözümlenmesi gerekmektedir.

Sayısal ortamda hazırlanan ve sunulan bu medya kişisel taşınabilir aygıtların da yaygınlaşması ile ana akım iletişimin bir parçası olmuştur. Bu araştırma, görsel iletişimde kullanılan çevrimiçi live action videoları ele alacaktır.

Günümüzde oldukça geniş bir kitle tarafından izlenen çevrimiçi videolarda yeni biçimler ve teknikler geliştirilmelidir. Bu çalışmada özgün üretimler yapabilmek için bir altyapı oluşturabilmesi açısından sayısal ortamdaki reklamlarda toplumsal hayatın live action video tekniği kullanılarak nasıl betimlendiğini çözümlenmek amaçlanmıştır. Bu doğrultuda, ilgili tekniğin bir ikna etme aracı olduğu ve oyun reklamcılığında etkili olduğu varsayımından yola çıkılmıştır.

Video kurgu alanında akademik açıdan nitelikli Türkçe içerik eksikliği göz önünde bulundurulduğunda bu çalışma, Live action tekniğini anlamak isteyen ve ilgi duyan tasarımcılara, tasarımcı aday öğrencilere kaynak olması açısından; bu alana yönelmek ve katkıda bulunmak isteyen akademisyenlere kaynak oluşturması açısından önem taşımaktadır denebilir.

Çalışmanın giriş bölümünde literatür değerlendirmesi yapılarak teknik terimler ve diğer kavramlar kısaca ele alınacaktır. İkinci bölümde üretim ve sunum tekniği olarak ele alınan live action video çalışmaları özeli üzerinde durulacaktır. Araştırmanın üçüncü bölümünde örnek çalışmalar irdelenerek görsel betimsel çözümlenmeler yapılacaktır.

Anahtar sözcükler: video, live action, kurgu, görsel tasarım

DESCRIBING SOCIAL LIFE IN THE NEW MEDIA: LIVE ACTION VIDEO APPLICATIONS

Abstract

Nowadays, with the help of the dizzying developments in technology, individuals have started to use much more effective methods in visual communication than in the past. Some of these new communication environments are Youtube, Vimeo etc. video sites in the cyber world.

In today's world, where terrestrial and satellite broadcasts are quickly being replaced by online broadcasts and video channels, It is necessary to review and analyze video works in terms of visual design as a natural consequence of the online digital equilibrium shift in an interactive way of communication.

This media prepared and presented in the digital environment has become a part of mainstream communication with the widespread use of personal mobile devices. This research will address online live action videos used in visual communication.

New styles and techniques should be developed in online videos that are now being watched by a very large audience. In this study, it was aimed to analyze how social life is described by using live action video technique in digital media advertisements in order to create an infrastructure for original productions. In this respect, it is assumed that the technique concerned is a persuasion tool and that it is effective in the advertisement of the video game.

Given the lack of qualified Turkish content in the field of video editing in academic terms, this study was conducted in terms of being a source for designers who are interested in live action technique, It can be considered to be important in terms of backing the academicians who want to be in this field and contribute.

The technical terms and other concepts will be briefly reviewed by reviewing the literature in the introduction part of the work. In the second part, the live action video studies, which are considered as production and presentation techniques, will focus on the peculiarity. In the third part of the research, sample videos will be reviewed and visual descriptive analyzes will be done.

Keywords: video, live action, montage, visual design.

GÜNÜMÜZ GERÇEKLİK ALGISI VE SANATA YANSIMALARI

Nuran Ermiş
Hacettepe Üni. G.S.E.Heykel Bölümü Yüksek Lisan Öğrencisi
nurannermis@gmail.com.

Özet

Platon, *mağara alegorisi* ile gerçekliğin duyularla algılandığını ve duyular olmaksızın algılanan gerçekliğin ise *idealar* olduğunu tanımlamaktadır. Günümüzde, sinema alanında Peter Weir'in 1998 yılında yapmış olduğu "Truman Show" adlı filmi ve Lana Lilly Wachowski'nin 1999 yılında yapmış olduğu "The Matrix" adlı film *mağara alegorisi'nden* esinlenerek yapılmış örneklerdir. Platon'un, *mağara alegorisi'nde* gölgeleri denetleyen bir iktidar olgusunun varlığı söz konusudur. Bu nedenle *mağara alegorisi'ndeki* mahkumların gerçekliği kurgu bir gerçeklik olmaktadır. İktidar bu kurgu gerçekliği, topluma göstermek istemediklerini ütopyalar şeklinde inşa etmektedir.

Postmodern düşünür Jean Baudrillard, simülakrlar ve simülasyon kavramı ile gerçekliği ifade etmektedir. Baudrillard, *Borges masalı'nın* bir *simülasyon alegorisi* olduğunu belirtmektedir Baudrillard, düşsel ve hiper gerçeklik bağlamında bir Amerikan gerçekliği olarak *Disneyland'ı* vurgulamaktadır. Sanal gerçeklik argümanına sinema alanında 1995 yılı yapımı *Beynimdeki Düşman* adlı film örnek gösterilebilir.

Anahtar sözcükler: Mağara alegorisi, Simülasyon, Sanal gerçeklik, Sanat ve Tasarım, Sanat

TODAY'S REALITY PERCEPTION AND ITS REFLECTIONS ON ART

Nuran Ermiş
Hacettepe University, Sculpture Department Graduate Student
nurannermis@gmail.com.

Abstract

According to Plato's *cave allegory*, reality is perceived with senses; on the other hand, reality that is perceived without senses is accepted as *ideas*. In the area of cinema, the movies; The Truman Show that was directed by Peter Weir in 1998 and The Matrix that was directed by Lana, Lilly Wachowski in 1999 are among the examples inspired by the *cave allegory*. In Plato's *cave allegory*, there is a phenomenon of power that supervises shadows. Therefore, the reality of prisoners in the *cave allegory* is a fictitious reality. The power builds this fictitious reality and the undesired things for society as utopias.

The postmodern philosopher Jean Baudrillard expresses reality with the concept of simulation. Baudrillard indicates that the *Borges Tale* is a *simulation allegory*. Baudrillard emphasizes *Disneyland* as an American reality within the context of fantasy and hyperreality.

The movie *Johnny Mnemonic* produced in 1995 could be depicted as an example to the argument of virtual reality in the area of cinema.

Keywords: Cave allegory, Simulation, Virtual Reality, Art and Design, Art

ÇAĞDAŞ TÜRK RESİM SANATINDA DANS TEMASI

*Yrd. Doç. Dr. Hafize PEKTAŞ
Selçuk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi,
Resim Bölümü Öğretim Üyesi.
hfpkt@hotmail.com <tel:05334557318>

Özet

İnsanoğlunun en eski sanat dallarından biri olarak kabul edilen resim tarihinin de en eski temalarından birini dans oluşturmuştur. Birçok ressam dansın önemli bir ifade ve iletişim aracı olması nedeniyle dansa eserlerinde yer vermiştir. Dans insanların tüm duygu, düşünce, inanç, tutku, dilek, sevinç ve üzüntülerini anlattığı evrensel bir dil niteliğindedir. Dolayısıyla dans resim sanatının her döneminde ve her kültürde işlenen bir tema olmuştur. Dans ve resim insanın yarattığı sanat dallarının ilkleridir ve sanatın başlangıcı olarak kabul edilmektedir. İnsanlar; iletişim ve ifade aracı olarak için dans ve resmi binlerce yıl bir dil olarak kullanmışlardır. Anlatım ve iletişim aracı olarak dilin gelişmediği çağlarda dansın bu görevi üstlendiği kabul edilmiştir. İnsanoğlunun dili kullanmadan önce gövdesini kullanarak içinde yaşadığı durumu, toplumsal ilişkileri anlattığı, yansıttığı, öykündüğü, büyülediği bir çok antropologlar tarafından saptanmaktadır. Dansın konuşma kültüründen önce insanın ilkel tepkilerinin toplumsal bağlamda ortaya koyduğu ilk olgulardan biri olarak kabul edilmektedir. Belirli bir amaçla yapılan ritmik beden hareketlerinin tümüne dans adı verilmiştir. Dansın hangi kültürde nerede ve nasıl doğduğu hakkında kesin bir bilgi yoktur. Bu nedenle ritmik beden hareketlerinin insanlığın ortak mirası kabul edilmektedir. İnsanların dans etme şekilleri ve bunu yapmaktaki nedenleri, onların yaşama ve düşünme şekilleri hakkında önemli bilgiler içermektedir. Danslar sosyal danslar, eğlence dansları, dinsel danslar, ölüm dansları şeklinde gruplandırılabilir Bu çalışmada; Çağdaş Türk resim sanatında yer alan dans temasının tarihsel perspektifte gözden geçirilip bu işlenişlerin anlam içeriklerini, belli örnekler çerçevesinde açıklaması amaçlanmıştır. Araştırma konusu niteliksel bir yaklaşımla ele alınıp tarama yöntemi ile veri toplanmış elde edilen veriler ressamı, çağı ve hatta ressamın imgelem dünyası üzerinde de rasyonel çözümlenmeler yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dans, Resim, Resim Tarihi, Çağdaş Türk Resmi

THE THEME OF DANCE ON CONTEMPORARY TURKISH PAINTING ART

Abstract

Dance has also created one of the oldest theme of the history of the painting which is considered one of the earliest art branches of human beings. Many painters have included dance in their works because dance is an important means of expression and communication. Dance is a quality of universal language in which people narrate all emotions, thoughts, belief, passions, wishes, joys and sorrows. Accordingly, dance has become a theme that is performed in every period of painting art and culture. Dance and painting are the first of art branches being created by human being and they are considered to be the beginning of art. People have used dance and painting as a means of expression and communication and language for thousands of years. In ages language has not been developed as a means of expression and communication, it has been considered that dance takes on this task. The situation human beings live within by using own body, narrate, reflect, imitate and is captivated of social relationships is confirmed by many anthropologists. Dance is accepted as the one of first phenomena that primitive reactions of human being reveal in the sense of social before speech culture. All of the rhythmic body movements made for a specific purpose are called dance. There is no exact information about which culture, where and how the dance was born. Therefore, the rhythmic body movements are regarded as the common heritage of human being. The way people dance and the reasons for doing this is comprised important information about their way of life and thinking. Dances can be grouped into social dances, entertainment dances, religious dances and death dances. In this study, it has been aimed that the dance theme which takes place in Contemporary Turkish Painting Art explains in the frame of certain examples the meaning contents of these operations by reviewing in historical perspective. Research topic has been discussed with qualitative approach, and also has been collected data to scanning method and the acquired data have made rational analysis on painter, age and even painter's imagination world.

Keywords: Dance, Painting, Painting History, Contemporary Turkish Painting

EĞİTİMDE ARTTIRILMIŞ GERÇEKLİK UYGULAMALARI ÜZERİNE BİR İNCELEME

Öğr. Gör. Seçil Ermiş İpek
Karatekin Üniversitesi Grafik Tasarım Bölümü.
secillermis@gmail.com

Özet

“Augmented Reality” kavramı artırılmış ya da zenginleştirilmiş gerçeklik olarak literatürde yerini almaktadır. Artırılmış gerçeklik; gerçek dünyadaki çevrenin ve içindekilerin teknolojik ürünler yardımıyla üretilen sayısal veriler ile ses, görüntü, grafik ve GPS verileriyle meydana getirilen doğrudan veya dolaylı fiziksel görüntüdür. Bu kavram özette gerçekliğin bilgisayar tarafından sayısal verilerle dolaylı aktarılması olarak açıklanmaktadır.

Artırılmış gerçeklik teknolojisinin de yardımıyla kullanıcı etrafındaki bilgi ile etkileşime girebilmektedir. Bulunulan çevreyle ilgili yapay bilgi ve öğeler gerçek dünyayla etkileşim içine girebilmektedir. Eğitim ortamlarında yeni teknolojilerin kullanımı eğitimin başarısı için önemli bir etken olarak görülmektedir. Artırılmış gerçeklik giyilebilir kıyafetlerle gündelik yaşantımızda, ürünlerin pazarlanmasında, oyunlarda, filmlerde, animasyonlarda, etkileşimli uygulamalarda, müzelerde karşımıza çıkmaktadır. Bu nedenle artırılmış gerçekliğin öğrenme için sunduğu avantajlar eğitimcilerin de araştırma konusuna girmektedir. Sanal ortamlar ve nesnelere öğrencilerin öğrenilen bilgileri somutlaştırmasını sağlamaktadır. Bu bağlamda çalışmanın amacı geçmişten günümüze eğitimde artırılmış gerçeklik kullanımı üzerine inceleme yapmaktır.

Anahtar Kelimeler: eğitim ve artırılmış gerçeklik, materyal geliştirme, eğitim teknolojileri

A REVIEW ON AUGMENTED REALITY APPLICATIONS IN EDUCATION

Secil Ermis Ipek, Instructor
Karatekin University Graphic Design Department
secillermis@gmail.com

Abstract

The concept of “Augmented Reality” is involved as an enhanced or enriched reality in literature. Augmented reality is the direct or indirect physical appearance of the environment in the real world and its content, which is created by digital data, as well as sound, image, graphic and GPS data generated with the help of technological products. This concept is briefly explained as the indirect transfer of reality by computers via digital data.

Users are able to interact with information around them with the help of the augmented reality technology. Artificial information and elements regarding the environment may interact with the real world. The use of new technologies in educational environments is considered an important factor for the success of education. Augmented reality is encountered in our daily life with wearable clothes, marketing of products, plays, movies, animations, interactive applications and museums. Thus, the advantages offered by augmented reality for learning are also investigated by trainers. Virtual environments and objects allow students to materialize the knowledge being learned. In this context, the objective of this study is to examine the use of augmented reality in education from past to present.

Keywords: education and augmented reality, material development, educational technologies

FOTOGRAF SANATI YOLUYLA ULUSAL-EVRENSEL DİL GÖSTERGELERİ OLUŞTURMA

Yrd. Doç. Mustafa IŞIK
Karadeniz Teknik Üniversitesi
Fatih Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi, Resim Bölümü

Özet

Fotoğraf Sanatçısının toplumlar arasında evrensel bir dil yaratmayı hedeflediği düşünüldüğünde her sanatçı bu dili kendine özgü duyum duygu ve hissediş ile kültürel-toplumsal dizgeleri özel kodlama-simgeler ve sembollerle evrensel bir dil yaratma çabası içindedir. Sanatçının objektifine yakalanan her özgün görüntü evrensel dil niteliği kazanır. İnsan ruhunu derinden etkileyen estetik duyarlılığı besleyen her görüntü bütün insanlığa hitab etmelidir. Fotoğraf sanatçısı hem çağının değer ölçütlerini tanımalı, hem de kendi ruhunun derinliklerindeki özleri açığa çıkarmada görüntüye konu olan obje veya ortamların sanatçı üzerinde yaratılan subjektif tesir ve yorumlamaların objektivasyonu neticesinde, özgünlük yolunda eserler vermesiyle evrenselliğe kapı aramalıdır. Sanatçı kendi içsel duyarlılığının sınırlarını aşamadıkça kalıplaşmış görüntü kalıplarına hapsolür. Başka bir deyişle sanatçı özgün bir biçim dili yaratmadıkça evrenselliği yakalayamaz. Salt görme yoluyla klişeler bir sanat anlayışı sanatçıyı taklitçi olmanın, kişilikseztirmenin ötesine geçirmez. Bu da sanatta kısır döngü olarak adlandırılabilir. Fotoğraf sanatında ulusal göstergeler ile evrensel sanat göstergeleri arasında kurulabilecek organik bağlar her zaman mevcuttur. Bu organik bağ işlevsel olmaktan ziyade suni ve zoraki bir nitelik göstermektedir. Ancak şu unutulmamalıdır ki, ulusallık göstergesi sayılan objeksiyonlar ile evrensellik göstergesi sayılan objeksiyonlar ayrı ayrı rasyonalitelerin çakışmalarını veya birleşmesini gerektirir. Fotoğraf sanatında çağdaşlık niteliği ancak ulusallık basamağını evrenselliğe taşımakta kullanılan kodlamalar ile etkili olabilir.

Anahtar kelimeler: Sanat, fotoğraf, objektivasyon, ulusal, evrensel.

CREATION OF NATIONAL-UNIVERSAL LANGUAGE INDICATORS BY PHOTOGRAPHY ART

Abstract

When it is thought that the photographer aims to create a universal language among the societies, his artist is in the effort to create a universal language with special sense of cognition and symbols and cultural-social indexes with his own senses and feelings. Captured by the artist's object, her unique image captures the character of universal language. Every photograph that feeds the aesthetic sensibility that deeply influences the human spirit must address humanity in its entirety. The photographer defines both the values of the age as well as the essence of his own soul, and the images or environments are created by the objectivities of the subjective influences and interpretations created on the artist, The door should call. Unless you can overcome the limitations of your own inner sensitivity, it is trapped in the mold of the image. In other words, the artist can not catch universality unless he creates an original form language. A stereotypical understanding of art does not go beyond personality, being an imposter. This can be called a vicious cycle in art. There is always an organic link between national representations and universal art displays in photographic art. This organic bond is far more artificially and compulsory than functional. However, it should not be forgotten that the objections that are considered to be nationalistic gutters and the objections which are considered to be universal indications separately necessitate the overlapping or unification of rationales. The quality of modernity in photographic art can only be influenced by the coding used to universalize the nationality.

Key words: Art, photography, objectivity, national, universal.

SANATSAL, TOPLUMSAL VE İDEOLOJİK BİR SÖYLEM OLARAK FOTOĞRAF

Yrd.Doç.Dr.Birsel Matara
Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi
İletişim Fakültesi Radyo-Televizyon Bölümü
bmatara@ciu.edu.tr

Özet;

Kültür, yaşama ve düşünce biçimi, ekonomi ve teknoloji düzeyi kısacası toplumun genel yapısı sanatsal üretimde yansımaları bulur. Sanatsal düşüncenin boyutlarını kavramaya çalışmak aynı zamanda politik, ekonomik, sosyolojik, psikolojik, kültürel ve politik olguların da analizini gerekli kılmaktadır. Estetik gerçeklik de insana dayalı bir gerçeklik olup, insansallaştırılmış, toplumsallık kazanmış bir nitelik taşıır.

Dünyanın görsel kaydı 1839'da Daguerrotype'ın dünyaya tanıtılması ile birlikte son derece hızlı başlamış ve yaygınlık göstermiştir. Ve pek çok fotoğrafçının, insan ve yaşama dair görsel kayıtları çağının sorunlarına tanıklık etmek, bunları yansıtmak, çözüm yolları aramak, sorunlara karşı farkındalık yaratarak kamuoyu oluşturmak gibi önemli bir misyon yüklenmiştir.

Fotoğraflar kültürel, toplumsal, siyasal değişimlerden bağımsız değildir. Kelimelerin, cümlelerin ve sözlerin işaret ettikleri şeyleri anlamak, yalnızca o şeylere tam farkındalık ile tanık olmak ve yaşamakla mümkündür.

Bu bildiri kapsamında, sanatsal bir dışavurum ve kitle iletişim aracı olarak fotoğrafın, evrensel dinamiklere de bağlı olarak, söz konusu yapı ve değerlerdeki değişim ve oluşumlara tanıklık etme, bilgilendirme, bilinçlendirme, bakma etiği yaratma ve yaymadaki işlevselliği ile ilgili, görsel verilere dayalı genel bir değerlendirme yapılmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler; Sanat, Fotoğraf, Toplum, Hafıza,

PHOTOGRAPHY AS AN ARTISTIC, SOCIAL AND IDEOLOGICAL DISCOURSE

Asst. Prof. Dr. Birsel MATARA
Cyprus International University
Communication Faculty-Department of Radio and TV
bmatara@ciu.edu.tr

Abstract

Culture is reflected in our way of living and thinking, economics and technology, and in the general structure of our society. Attempting to understand the dimensions of artistic thinking requires, at the same time, analysis of the political, economic, sociological, psychological and cultural phenomena. Esthetic reality is essentially a human construct and has humanized, and socialized characteristics.

The visual recording of the world started in 1839 when the Daguerreotype was introduced and spread rapidly. Many photographers visually recorded people and life and hence carried out a very important mission to witness and reflect the problems of their time, and sometimes to look for solutions to problems and create public opinion by raising awareness.

Photographs are not independent from cultural, social and political changes. Understanding what words and sentences mean is only possible by being a witness to these things with full awareness and experience.

This paper will attempt to evaluate photography as an artistic expression and a mass communication medium. It will draw on visual data and take into account the global dynamics and photography's function of witnessing, informing, creating awareness, forming and disseminating an ethics of looking.

Key Words: Art, Photography, Society, Memory

KAYBOLAN, YAZIMSAL TASARIM VE SANAT NESNESİ “AŞK MEKTUPLARI”

Öğr. Gör. Mehmet Ali Müstecaplıoğlu
Marmara Üniversitesi
Güzel sanatlar Fakültesi Grafik Bölümü
mustecabi@gmail.com

Özet

Bu metin, toplumsal hayatın tüketim alışkanlıkları ve gelişen dijital ortamlar nedeniyle yok olan, değişime uğramış “aşk mektubu” kavramını merkezine alır. Güzel Sanatlar Eğitimi sırasında ortaya çıkan uygulamalar ışığında inceler. Yeni olanın yarattığı ya da baskın olan üretim ve tüketim ilişkilerinin yeni olana dayattığı satın alınabilir anlam yaratma sürecini, ve onun sonuçlarını, yazımsal tasarım, ve sanat nesnesi olarak irdelemeye çalışır.

Bu Bildiri, hayatı şekillendiren kültürel kodlar, ve onların oluşturduğu gelenek ve göreneklerin değişime uğramasını ve gittikçe sorgulama yeteneklerini kaybetmesini, değer yargılarının nasıl geçici ve uçucu hale getirildiğini ve toplumsal hayata etkilerini, tasarım ve sanat eğitimi üzerinden ortaya koyar. Araştırma, duygu ve düşünceleri anlatıldığı klasik bir biçim önerisinin, zaman içerisinde uğradığı değişim neticesinde hala kendi derdini anlatıp, anlatmadığı, ya da bir metnin tasarlanması, Sanat nesnesi üretimi sürecindeki alt okumaların, önerilen yeni biçimlerde, var olup olmadığının peşine düşer.

Sonuç olarak, her dilin ve o dile sahip her bireyin farklı, ama kendi kültürel kodları ile donatılmış, “seni seviyorum” cümlesi vardır. Ve bunu dile getirdiği yazımsal tasarım iletisi, sanat nesnesi veya kısaca belirtilirse “aşk mektubu” bulunur.

Her kavram ve düşüncenin sistemin çarkları içinde deforme edilmesi, tüketim kültürü veya tüketim alışkanlıkları ile ticari bir metaya dönüşmesi kaçınılmaz gözükse de bu tür alanların direnç gösterilmeden terkedilmesinin, kendiliğinden kabullerin yarattığı sonuçlar bu metin içinde sorgulanacaktır.

Anahtar sözcükler: iletisi, nesne, gösterge, alışkanlık, hayat

THE DISAPPEARING, TYPOGRAPHIC AND ARTISTIC OBJECT "LOVE LETTERS"

Mehmet Ali Müstecaplıoğlu
Marmara University, Faculty of Fine Arts
Department of Grafik
mustecabi@gmail.com

Abstract

This text centers on the concept of a changed "love letter" which is destroyed by the consumption habits of social life and the evolving digital environment. She studies in the light of practices emerged during Fine Arts Education. It tries to examine the process of creating a purchasable meaning imposed on the new by the relations of production and consumption, which is created or dominated by the new, and its consequences as typographical design and artistic object.

This Paper presents the cultural codes that shape life and how traditions and customs they create lose their ability to interchange and become increasingly questioning, how temporary and volatile the value judgments are, and the effects of social life on design and art education.

The proposal of a classical form, in which research, emotion, and thought are described, follows the fact that, in the course of the change over time, the subject still does not narrate or express his own doctrine, or a text is designed.

As a result, every language and each individual with that language has a "i love you" sentiment, equipped with different but unique cultural codes. And if it is mentioned in the textual design message, the art object, or briefly stated, there is a "love letter".

It is inevitable that every concept and idea should be transformed into a commodity with consumption culture or consumption habits, but the results of spontaneous acceptance of such abandonment without resistance will be questioned in this text.

Keywords: message, object, indicator, habit, life.

TASARIM İLE HAYAT ARASINDA EN KISA KÖPRÜ: DİJİTAL MODELLEME ve PROTOTİPLEME

Yrd. Doç. Erkut ERYAYAR
Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi
Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü
eryayar@gmail.com

Özet

Tasarım süreci, fikir ve eskiz aşamasından, eserin son kullanıcı ile buluşmasına kadar geçen uzun ve komplike bir dönemi kapsar. Hem form hem fonksiyon üzerinde çalışmalar yürüten tasarımcı, tasarlama sürecinde yaygın olarak: kullanıcı deneyimi araştırmaları, karşılaştırmalı ürün analizleri, tasarım eskizleri, model ve prototip yapımı ile kullanım testleri gibi yöntemleri kullanır. Bu sürecin her aşaması kendi içerisinde çözülmesi gereken problemleri ve geliştirilmesi gereken yaratıcı çözüm önerilerini barındırır. Bu amaç için çalışan tasarımcı, fikirlerini görselleştirmek için bilgisayar destekli tasarım CAD (Computer Aided Design) yazılımları ile konsept olarak oluşturduğu tasarımları üretime döndürebilmek için CAM (Computer Aided Manufacturing) yazılımları kullanmaktadır. Tasarım süreci içerisinde dijital prototip teknolojileri, fikir ve tasarım aşamasından üretim aşamasına geçebilmenin hızlı ve verimli bir yöntemi olarak tasarım ve sanat dallarında etkili bir biçimde kullanılmaktadır. Günümüzde tasarımcı ve sanatçılar üç boyutlu dijital prototipleme yöntemlerini, sanal ortamda oluşturulan eserlerini hayata geçirmek için etkin birer enstrüman olarak kullanmaktadır.

Bu çalışma tasarlama sürecinde dijital prototipleme yöntemlerinin yaratıcılığın ve fikirlerin hayata geçirilmesi üzerinde oluşturduğu pozitif etki üzerinde durmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tasarım, Endüstriyel Tasarım, Prototip, Bilgisayar Destekli Tasarım

THE SHORTEST BRIDGE BETWEEN DESIGN AND LIFE: DIGITAL MODELING AND PROTOTYPING

Asst.Prof. Erkut ERYAYAR
Marmara University, Faculty of Fine Arts
Industrial Design Department
eryayar@gmail.com

Abstract

Design is a long and complicated process starting from the conception of an idea and working on that idea through sketches, up until the moment that the work/product/artefact meets the last final user. The designer, who works on both form and function, generally uses certain methods, such as user experience surveys, comparative analyses of products, sketching, modeling, prototyping and usage tests. Every phase of this whole process includes problems, for which creative solutions must be developed and put to test. The designer, who works with this aim in mind, makes use of CAD software in order to visualize his or her ideas, and CAM software to transform these ideas into products. Digital prototyping technologies in design process are used widely and effectively in various disciplines of art and design, as a fast and efficient procedure that enables a quicker passage from the design phase to manufacturing. In our day, designers and artists have been using three dimensional digital prototyping technologies as active tools in order to materialize their work or design that is formed in a virtual environment.

This study emphasizes the positive effects of digital prototyping technologies/ on creativity and the materialization of ideas.

Keywords: Design, Industrial Design, Prototype, Computer Aided Design

VANTABLACK: BİR KARA DELİK OLARAK SANAT VE TOPLUMSAL HAYAT TARTIŞMASI

Yrd.Doç.Müge AKÇAKOCA*, Yrd.Doç.Özlem GÖK**
Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Eğitim Fakültesi
Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Resim-İş Anabilim Dalı
mugeakcokoca@gmail.com*, ozlemgok23@gmail.com**

Özet

2014 yılında bilim insanları “Vantablack” olarak adlandırdıkları dünyanın en siyah maddesini elde ettiler. Vantablack, karbon nanotüplerden yapılmış ve görünür tayftaki ışımının azami %99.965’ini yuttuğu için bilinen en siyah maddedir. Işık vantablack’e vurduğunda, sekmek yerine içine hapsolür. Vantablack maddesinin kullanıldığı üç boyutlu yüzeyler, ışığı emdiği için iki boyutlu görünür. Bu maddenin bulunması uzay bilim çalışmaları, güvenlik teknolojileri için önemli bir gelişmeydi ve bilim insanları tarafından duyulmuş bir haberdi ta ki sanat alanında kullanılmak üzere üretiminin yapılmasına başlanana dek. Özel bir şirket tarafından üretime başlanan Vantablack maddesinden oluşturulan siyah pigmentin sanatsal kullanım hakları sanatçı Anish Kapoor tarafından satın alındı ve Vantablack maddesi popüler kültürün, popüler sanatın tartışmalı nesnesi haline geldi. Bu çalışmanın amacı, bir rengin tek bir sanatçıya ait olma fikrinden hareketle, sanat, sanatçı ve toplumsal hayat bağlamında tartışmaya açmak olmuştur. Kullanım hakları Anish Kapoor’un tekelinde olan renk fikrine karşı oluşan tepkiler ve yorumlar nitel araştırma yöntemi ile yorumlanmıştır.

Sonuç olarak, Plehanov’un faydacı sanat dediği şey “devrimci bir zihniyetle olduğu kadar muhafazakar zihniyetle de bağdaşmaktadır” sözü, tavır olarak Anish Kapoor’un Vantablack maddesini sahiplenmesinin, devrimci bir hareket mi, yoksa muhafazakar bir zihniyetin sahiplenici ve istilacı tutumu mu, sorusunu problem edinerek bu sorunsaldaki ikilem açık edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Vantablack, Anish Kapoor, Toplumsal hayat, Plehanov

VANTABLACK: DISCUSSION OF ART AND SOCIAL LIFE AS A BLACK HOLE

Abstract

In 2014, scientists discovered the blackest matter of the world, which is called “Vantablack”. Vantablack is a substance made of vertically aligned carbon nanotube arrays, and is the blackest artificial substance known, absorbing up to 99.965% of radiation in the visible spectrum. When the light hits the vantablack, it is absorbed in it instead of bouncing. The three dimensional surfaces using vantablack appear to have two dimensions since they absorb the light. The discovery of this substance was an important development for space science research and security technologies, and it was only known by scientists until it started to be produced for art. Artistic usage rights of vantablack was bought by Anish Kapoor, and it became the controversial object of popular culture and popular art. The aim of this study was to discuss it within the context of art, artist, and social life with reference to the idea that a color belongs to only one artist. The reactions and interpretations related to this situation were analyzed using qualitative research method.

As a result, whether buying the rights of vantablack was a revolutionary or conservative act was problematized in this study based on Plehanov’s definition of pragmatist art as “it accords with not only revolutionary mind, but conservative mind as well.”

Keywords: Vantablack, Anish Kapoor, Social Life, Plehanov

SANAT MÜZELERİNDE ÖĞRETMENLERE YÖNELİK ATÖLYE ÇALIŞMALARI “AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ ÖRNEĞİ”

Yrd. Doc. Dr. Cihan Şule KÜLÜK
Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü

Özet

Günümüzde, Amerika Birleşik Devletleri’ndeki sanat müzelerinin hemen hemen tamamında sosyal hizmet çalışmaları kapsamında, öğretmenlere yönelik atölye çalışmalarının gerçekleştirildiği görülmektedir. Böylelikle öğretmenlerin, müzelerden nasıl yararlanabileceği ve müze koleksiyonları ile öğretim programlarını kaynaştıran eğitim etkinliklerini nasıl tasarlayabileceği konusunda bilgi ve deneyim sahibi olmaları sağlanabilmektedir. Amerika Birleşik Devletleri’ndeki önemli sanat müzelerinden biri olan “Brooklyn Museum” örneğinde olduğu gibi öğretmenlere dönük atölye çalışmalarının belli periyodlar şeklinde, yıl içerisine dağıtılarak sürekli ve düzenli bir biçimde gerçekleştirildiği görülmektedir. Ayrıca müzelerin çağın müze eğitim anlayışı ve eğitim gereksinimleri doğrultusunda tasarladığı uygulamalı atölye çalışmaları ile öğretmenlerin, özel eğitime gereksinim duyan öğrenciler için geliştirilmiş farklı yöntem ve teknikler hakkında bilgi ve deneyim sahibi olmaları da sağlanabilmektedir. Türkiye’deki müzelerde ise; gelişmiş ülkelerde yapılan bu çalışmalara paralel bir anlayışta bazı çalışmaların yapıldığı görülse de önemli sanat müzelerinde süreklilikle sağlanan, planlı ve sistemli etkinliklerin yapılmadığı ve bu konuda yeterli düzeye erişilemediği görülmektedir. Öğretmen yetiştiren kurumlarda verilen müze eğitimi dersi yanı sıra sanat müzelerinde verilen uygulamalı atölye çalışmalarıyla öğretmenler, eğitim öğretim ortamlarında, sanat müzelerinden daha etkin bir biçimde yararlanabilir ve bu doğrultuda sanat eğitimi alanındaki gelişmelere katkı sağlanabilir. Bir derleme çalışması olarak desenlenen bu çalışmanın amacı, Amerika Birleşik Devletleri’ndeki sanat müzelerinde uygulanmakta olan öğretmenlere yönelik atölye çalışmalarını betimsel analiz yöntemi ile incelemek ve buradan hareketle Türkiye’de bu kapsamda yapılacak çalışmalara dönük öneriler sunmaktır.

Anahtar Kelimeler; Görsel Sanatlar Eğitimi, Müze Eğitimi, Atölye Çalışmaları

WORKSHOPS FOR TEACHERS IN MUSEUMS OF ART “EXAMPLE OF THE UNITED STATES OF AMERICA”

Assist.Prof.Dr. Cihan Şule KULUK
Abant İzzet Baysal University
Department of Fine Arts Education

Abstract

Presently, it is seen that workshops have been held for teachers as part of works of social services in almost all of the art museums in the United States. Thus it qualifies teachers to have the knowledge of and experience in how to benefit from museums, and how to organize educational activities combining museum collections with the curriculum. As observed in the example of Brooklyn Museum, one of the distinguished museums of art in the United States, workshops for teachers are held continuously and regularly at certain periods of time through extending them over a year. It is also ensured that, by means of workshops planned out by the museums in accordance with the education of the era and the educational requirements, teachers can have the knowledge of and experience in methods and techniques developed for students in need of special education. Although it seems the museums in Turkey also carry out works similar to the ones in developed countries, these works lack the planned and systematic activities constantly available in eminent museums of art, and it has not reached to a sufficient level, yet. Teachers could benefit from museums of art more efficiently in the educational environment owing to the workshops held in art museums as well as the museum education provided by the teaching institutions, and thus it can contribute to the development of art education. The purpose of this study, which is designed as a compilation, is to examine the workshops for teachers applied in the museums of art in the United States through descriptive analysis and to offer suggestions for the works to be carried out in this context in Turkey.

Keywords; Visual Arts Education, Museum Education, Workshops

RESİM SANATINDA RASTLANTIDAN KURGULAMA

Doç. Dr. Mustafa Cevat Atalay
 Namık Kemal Üniversitesi
 Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi
 otantikresim@gmail.com
 Yrd. Doç. Dr. Sevtap Kanat
 İnönü Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi
 sevtap_4444@hotmail.com

Özet

Her çağın kendine has sanatı ve estetiği vardır. Sanatın doğası gereği günümüz sanatında geleneksel estetiğe dair devingen ve problematik tartışmaların süreklilik arz edeceği varsayılabilir. Estetik - estetiksizlik sanatçılar ve izleyiciler için sanat eserinin temel özelliklerinden birisinin olmaya devam ediyor. Bu çalışmada resim sanatında rastlantıdan beslenen görsel yapıtların kurgulanması, üretilme sürecine ve sonuçlarına odaklanılmıştır.

Sanatçının içinde yaşadığı bilimsel, teknik ve toplumsal kargaşanın bir yansıması ve etkisi olarak, günümüz Resim sanatının arayışlarını dönemin şartları biçimlendiriyor. Zihinde çok farklı dinamiklerle ifade aracında kendiliğinden betimleme bulan yapıtlar var. Sanatçılar imgesini ifade araçlarına aktarırken yepyeni ilişkiler doğuyor. Önceden olduğu gibi arayışlar benzer, problemler daha yeni ve kişisel yaratma sahası daha deneysel. Rastlantı, resim sanatında alışılmışın dışında bir dinamiği üzerinde taşıyarak yaratıcı ve devingen bir unsur olabilmektedir. Resim sanatında küçük ama kritik dokunuşlar büyük etkiler yaratıp birçok değişikliğe yol açarak yeni yaratıcı bir kurgu oluşturabilir. Rastlantısal kurulum felsefesi ile yapılan işleri incelediğimizde düzensizlikten beslenen bir yapının olduğunu gözlemliyoruz. Kendi estetik tanımlamasını sanatçının rastlantıda ne gördüğüyle belirleyen ama gizli bir yaratış söz konusudur. Bu tür kurguların üretim süreçlerinin izlenilmesi ile ulaşılan sonucun doğası daha fazla anlaşılabilir. Ortaya çıkan işlerin imgelemden ifade araçlarına dönüşmesinin üretim süreçleri rastlantıdan beslenen bir yaratma durumuna aklımızı daha fazla yormamızı gerektiriyor.

Bu çalışmanın amacına ulaşabilmek için, Yöntem olarak, literatür taraması, gözlem ve resimsel analiz yapılmıştır. Çalışmanın deneysel bölümüne Resim Bölümü lisans öğrencisi 3 kişi katılmıştır. Öğrenciler, özel olarak hazırlanmış tesadüf görseller üzerinde ve müdahale edilmemiş kağıt yüzeylerde özgür olarak iş üretmişlerdir.

Sonuç olarak, sanatçıların tesadüfen oluşan formları kendi imgelemine göre biçimlendirişleri gözlenerek, kurguda rastlantının kullanılması anlaşılmalı çalışılmıştır.

Anahtar kelimeler: Rastlantı, sanat. Sanatçı, İmgelem

MANIPULATING THE COINCIDENCES IN PAINTING

Assoc. Prof. Mustafa Cevat Atalay
 PhD. Asst. Assoc. Sevtap Kanat

Abstract

Every age has its own art and aesthetic. It can be assumed that dynamic and problematic discussions on traditional aesthetics in contemporary art, which is the nature of art, will be continuous. Aesthetics - aesthetics continues to be one of the main features of the work of art for artists and audiences. In this research, the fictionalization of the visual works that are nourished from the raster in painting art has been focused on the production process and its results.

As a reflection and influence of the scientific, technical and social turmoil in which his artist lives, he shapes the conditions of the search for today's art of painting. There are works that find spontaneous description through expression with very different dynamics in mind. When artists transfer imagery to their means of expression, new relationships are born. The quests are similar as before, the problems are more experimental than the new and personal creation. Coincidence can be a creative and dynamic element by carrying on an unusual dynamics in art. Small but critical touches in the art of painting can create a new creative fiction by creating great effects and leading to many changes. When we examine the work done by the philosophy of coincidental installation, we observe that there is a structure that is fed from irregularity. It is a secret creation that determines what aesthetic description of an artist sees by chance. The nature of the result achieved by monitoring the production processes of such fictions can be understood more clearly. The production processes of transforming emerging works from imagination into means of expression require us to spend more and more on the situation of creating a coincidental creation.

In order to achieve the purpose of this research, literature review, observation and pictorial analysis were carried out. In the experimental part of the research, 3 students from the Department of Painting have participated. Students produced jobs on specially prepared coincidences and on paper surfaces that were not intervened free of charge.

As a result, it was tried to understand the use of coincidence in fiction by observing the formations of the artists according to their own imagination.

Key words: Coincidence, art. Artist, Imagination

POSTMODERN TOPLUM OLGUSU BAĞLAMINDA BEN-ODAKLI SANAT ALGISI

Yrd.Doç.Dr. Fırat ÇALKUŞ
Kafkas Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi
Resim Bölümü/ KARS
e-mail: firatcalkus@gmail.com
Tel:05068125885

Özet

20. yüzyılın son yirmi yılında yükselen bir söylem olarak postmodernizm, dönemsel sürecin alternatif yaklaşımlarının başarısız olmasıyla başat bir konuma geçmiştir. Kavramsal açıdan birçok belirsizlik dahası karşıtlıklarla dolu olan bu söylem öne sürdüğü birçok radikal tutum açısından da kendince önemsenmeye değerdi. Postmodern kavramının geçmişten kopuşu ya da zaman sürecinde kırılmayı ifade ettiği görüşü karşısında ciddi eleştirilerle karşılaşmasına rağmen dönüşen kavramlar ve sosyokültürel yapı birçok anlamlandırmayı yeniden kurgulamakta veya yok saymaktaydı. Yeni kurum ve olgular, yeni bilgi ve kuram anlayışıyla karşı karşıyaydı. Postmodern sürecin sanat algısı da söylemin getirdiği olgulara göre hareket etmekteydi. Postmodern yaşam koşulları ve yaşam dünyalarının etkisi altındaki insanların düşünme, hissetme ve eyleme biçimlerini gittikçe daha çok belirleyen yeni bir psikik eğilim "ben-odaklılık" diye nitelendirilen yeni bir karakter yönelimini ortaya koymaktadır. Sanatın bilindik sorgulamalardan uzaklaşarak farklı kavramlarla karşılaşmaya çalışılması toplumsal algının içinde bulunduğu durumun da yansımasıdır. Postmodern söylem içerisinde sanatın çelişkili görüntüler sunması, yaratılan karakterin tam olarak anlaşılmasıyla ilintilidir. Aksine özgür ve spontane bir özerklik arzusu, ait olma ve bir ekiple birlikte olma arzusunu dışlamamaktadır. Araştırmanın amacı postmodern söylemin, insan ve toplum mekanizmasına dayalı sanat algısında hangi kavramları dönüştürdüğünü bulgulamaktır. Bu sayede günümüz sanatına ilişkin farkındalık artacak, "ben" kavramının üretimini ve tüketimini ayrıntılı olarak tanımlamamıza yardımcı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Postmodernizm, Toplum Olgusu, Ben-odaklılık.

THE POSTMODERN SOCIETY FACT CONTEXT: A SENSE OF EGOCENTRIC ART

Asst. Prof. Fırat ÇALKUŞ
Kafkas University Fine Arts Faculty
KARS
e-mail: firatcalkus@gmail.com
Tel:05068125885

Abstract

Postmodernism, as a rising current, has reached the dominant position in the twentieth century's last two decades following the periodic process' alternative approaches' failure. The postmodernism discourse filled with many obscurities and interferences conceptual is a significant notion due to its unique and radical attitudes. The transforming concepts and sociocultural structure reconstructed or ignored interpretation despite its being in the line of fire due to its disengagement from former and it expresses a sort of breaking point in the time span. New institutions and facts subjected to new knowledge and theory. The Postmodernism's sense of art treated according to the facts that the discourse provided. A new psycial tendency that gradually determines the thinking, feeling and practicing patterns of people who are under the influence of postmodernism's living conditions and living quarters reveals a new trend named "egocentric". Trying to correspond art with distinct concepts steering away from known queries is the situation's reflection in which social perception exists as well. Art, which offers conflicted images in Postmodern discourse, is associated with the created character's misunderstanding. Contrary to common belief, an independent and spontaneous desire of autonomy doesn't exclude the belonging to a community and keeping together with it somewhat. Exploring the notions postmodern discourse transformed in the sense of art based upon human and social mechanism will be the survey's aim. Thus(However), the awareness for contemporary art will increase and help us identify the "ego's" production and consumption thoroughly..

Key Words: Postmodernism, Society Fact, Egocentrism.

ÖTEKİNİN ÖLÜ BEDENİNİ RESMETMENİN TOPLUMSAL YAPI BAĞLAMINDA ELEŞTİRİSİ

Yrd. Doç. Özlem GÖK*, Yrd. Doç. Müge AKÇAKOCA**
Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Eğitim Fakültesi
Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Resim-İş Eğitimi Anabilim Dalı
ozlemgok23@gmail.com* mugeakcakoca@gmail.com**

Özet

Bu çalışma, Plehanov'un "İdeolojik içerikten tamamen yoksun bir sanat eseri yoktur" sözünden hareketle, toplumsal hayatın içinde önemli bir yere sahip yeme kültürünün, "ötekinin ölü bedeni" yani "et" in gösterge olarak sanattaki imajlarının yeniden okumasını yapar. "Yiyeceklerin temsili" ni konu alan on altıncı yüzyılın sonları, Benelüks ülkelerindeki resimlere bakıldığında, toplumsal yapının yansıması anlamında refah ve bolluk bereket göstergesi olarak ölü hayvan bedenlerinin temsiliyle karşılaşılr. On yedinci yüzyıl Hollanda'sı avcılık natürmortlarında, ölü hayvanın sergilenişinin toplumsal alt yapısına bakıldığında ise bir sınıfsal statü belirleyicisi olarak sunulduğu görülür. Bu çalışmanın kapsamı Rembrandt'ın on yedinci yüzyılın ilk yarısında ölü hayvan bedeninin, yani etin dönüşen ideolojik anlamlarını açık ettiği resminden başlayarak, günümüze kadar uzanan başka sanatçılar ve yapıtları olarak belirlenmiştir. Seçilen yapıtlar göstergebilim üzerinden yapılan okumalarla ele alınarak toplumsal yapı bağlamında, sanat eserinin ideolojik içeriğinin varlığı açısından tartışmaya açılır. Dolayısıyla bu çalışma, ölü hayvan bedeninin resimlenişine "et" nesnesi üzerinden değil, Plehanov'un "Her sanat eseri daima bir şey anlatır; çünkü daima bir şey ifade eder." tespitinden hareketle, anlam üzerinden, ideolojilerin açık edildiği bir noktada bakışımı sabitler.

Sonuç olarak, ötekinin ölü bedeninin yiyecek temsili olarak resmedilişinden başlayarak bu izleğin günümüzde değişen anlamlar ve toplumsal farkındalık gelişiminin neticesinde türcülük karşıtı bir ideolojiye dönüştüğü söylenebilir. Bu da Plehanov'un sanat eserinin meziyetini nihai ve kesin olarak belirleyen şeyi içeriğin değeri olarak belirleyişi ve bu ideolojik içeriğin sanatın olmazsa olmazı görüşüyle denk düşen bir noktada tespit edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Plehanov, sanat, toplum, türcülük

CRITICISM OF PICTURING THE DEAD BODY OF THE OTHER WITHIN THE CONTEXT OF SOCIAL STRUCTURE

Abstract

This study examines the images of other's dead body – meat – in art with reference to Plehanov's argument "no artwork is free from ideological content." When the paintings in Benelux countries of 16th century, which involves the "representation of food", are examined, the paintings of dead animal bodies are seen as an indicator of welfare and wealth reflecting the social structure. When the social foundations of representing dead animals in the hunting still life paintings of 16th century Netherlands, it is observed that they are presented as the determiners of class status. The scope of this study was determined from Rembrandt's 17th century paintings revealing transforming ideological meanings of dead body to the works of other artists of today. The selected works are examined through semiology and discussed in terms of the ideological content of artwork within the context of social structure. Therefore, this study approaches picturing the dead animal body not through the object of "meat", but as a viewpoint revealing the ideologies with reference to Plehanov's argument "each artwork always tells something because it always represents something."

As a result, it can be stated that starting from picturing the dead body of the other as the representation of food, this notion has transformed into an anti-speciesism ideology in consequence of changing meanings and increase in social awareness. This finding is in compliance with Plehanov' opinions.

Keywords: Plehanov, art, society, speciesism.

MEKAN TASARIMINDA TOPLUMSAL HAYATIN İRDELENMESİ

Öğr. Gör. Nilay Özsvaş

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Bodrum Denizcilik MYO Yat İnşaatı Programı
nozsavas@gmail.com 0 533 437 4626

Özet

Sanat ve toplum ilişkisini her açıdan ele alan birçok tartışma ve soru olduğu gibi tasarım alanında da benzer yaklaşımlar görülmektedir. Sanatçının/tasarımcının yaratıcı ifade biçimi sanatı/tasarımıdır. Bir tasarım toplumsal hayattan ayrı düşünülebilir mi? Farklı dönemlerde farklı toplumlar tarafından algılanarak işlevsel hale gelebilir mi? Bu biçimde “toplum için” olma durumunu karşılayabilir mi? Sanat ve toplumsal hayat ilişkisini tartışmaya açan soru Plehanov’un da belirttiği gibi yanlış sorulmuştur. Öncelikle kavramların neyi ifade ettiği ve nerede, ne için kullanıldığı belirlenerek konuyu tartışmak gerekmektedir. Bu çalışmada sürekli tartışılan sanat bağlamında sanat-toplum kavramları ele alınmakta ve tasarım bağlamında estetik-işlev kavramları ile disiplinlerarası benzer bir ilişki kurulmaktadır. Çalışmanın amacı, tasarım alanında “toplumsal hayat” kavramını irdelemektir. Toplumsal hayattan uzak yapılanmış ve işlevselliği tartışılmasına rağmen bazen bir akıma önderlik eden, bazen geleceği simgeleyen yaratıcı tasarım örneklerine yer verilmektedir. Çalışmada kavramlar ve özellikle mekan tasarımları örnekleriyle konuyu irdelemek ve literatüre katkı sağlamak hedeflenmektedir.

Anahtar sözcükler: Toplumsal hayat, tasarım, mekan, işlev, estetik.

SCRUTIZING SOCIAL LIFE IN SPACE DESIGN

Inst. Nilay Özsvaş

Muğla Sıtkı Koçman University, Bodrum Maritime Vocational School
Yacht Building Program
nozsavas@gmail.com 0 533 437 4626

Abstract

In design field, it is occurred similar approaches like several discussion and questions about art and society relevance approaching in every respect. Art/Design is creative expression of the artist/designer. Could any design think apart from the social life? Could it be functional by being perceived in different societies in a different period? Could it be “for people” by this means? As Plehanov stated that controversial question of the relation between art and society, asked incorrectly. Primarily it is necessary to discuss the subjects by determining that what the concept means, for what and where it is used. In this study it is examined that the concept of art-society at issue continuously in the context of art, and similar relationship is established with the concept of esthetics-function in the context of design. Aim of the study is scrutinized the concept of “social life” in design field. Creative design is given as an example that sometimes sets the currents and sometimes symbolizes the future although it is being structured remote away from the social life and disputing function. In the study it is targeted that examining these concepts especially with the examples of space design, and contributing to the literature.

Keywords: Social life, design, space, function, esthetics.

CUMHURİYET DÖNEMİ SANATÇILARININ YURT GEZİLERİ YOLUYLA KÜLTÜREL KİMLİK ARAYIŞLARI

Yrd. Doç. Dr. Elif Mamur Yılmaz
Giresun Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitim Bölümü
elifmamuryilmaz@gmail.com 05058891171

Özet

Cumhuriyetin ilanıyla birlikte Türkiye’de yeni bir sürece girilmiş, siyasetten eğitime her alanda planlanan halkçı politikalarla yeni bir dönem başlatılmıştır. Toplumunu ileriye taşımak ve Batı devletlerinin seviyesine ulaştırmak için sosyal ve kültürel alanda bir çok proje üretilmiş, bu bağlamda sanata da yoğun bir devlet desteği sağlanmıştır. Devlet destekli bu projelerden biri de Türk halk kültürünün, çağdaş sanatsal biçimleriyle yeniden anlatımı yoluyla modernize edilmesi olmuştur. 1932’de kurulmuş olan Halkevleri, halkın eğitim düzeyini yükseltmek, kültürünü geliştirmek amacını üstlenmiştir. Halkevlerine kurulan resim ve heykel atölyeleri ile burada üretilen eserler sergilenerek halkın her yaşta ferдинin bu sergileri gezmesi, yapılan toplantılarla hem sanat alanında hem de diğer alanlarda bilgilenmesi sağlanmıştır. 1938-1944 yılları arasında 58 ressam, Türkiye’nin 63 iline gönderilmiş ve 675 resimden oluşan bir koleksiyon oluşturulmuştur. Devlet programı olarak uygulanan bu Yurt Gezileri yolu ile dönemin sanatçıların, Anadolu’nun çeşitli yerlerine gönderilerek Anadolu insanını yakından tanımaları ve memleket konuları üzerinde çalışmalar yapmaları sağlanmıştır. Dönemin sanatçıları bu yurt gezileri sayesinde Anadolu’nun zengin folklorik değerlerinden etkilenmişler ve kendi üsluplarını oluşturmuşlar ve Türk resim sanatının özgün kimliğinin oluşumunda etkili olmuşlardır.

Anahtar sözcükler: Türk resim sanatı, Türk resim sanatçıları, yurt gezileri

REPUBLIC ERA ARTISTS’ SEARCH FOR CULTURAL IDENTITY THROUGH NATIONWIDE TOURS

Asst. Assoc. Dr. Elif Mamur Yılmaz
Giresun University Faculty of Education Department of Fine Arts Education
elifmamuryilmaz@gmail.com 050508891171

Abstract

With the proclamation of the republic, Turkey entered a new period in which reforms based on populist policies in fields as diverse as politics and education were made. In this period, a great many social and cultural projects were carried out in order to develop the community and reach the level of Western nations, and art received great support from the state. One of these state-funded projects was the modernization of Turkish folk culture through redepiction by contemporary art styles. Halkevleri (Community Centers) opened in 1932 aimed to educate the public and to foster folk culture. Through art and sculpture workshops set up within Community Centers, it was possible to produce a great number of works of art, and exhibitions and meetings were held so that people of all ages could experience and become better informed about art and other fields. Between the years 1938 and 1944, 58 artists were sent to 63 provinces of Turkey and a collection consisting of 675 paintings was built up. Funded by the state, these nationwide tours gave the artists of the era to become closely acquainted with the people of Anatolia and produce works of art on national matters. Artists who were inspired by the rich Anatolian folklore thanks to these tours created their own style and contributed to the formation of the genuine identity of Turkish art of painting.

Keywords: Turkish painting, Turkish painters, nationwide tours

SANAT EĞİTİMİ POLİTİKALARINA İLİŞKİN BEKLENTİLER

Dr. Selahattin Yılmaz

Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi

Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü

sartyilmaz@gmail.com 5058891177

Özet

Görsel sanatlar eğitiminin başarısı, kapsamlı sanat eğitimi politikaların tanımlanması ve öğretmen yetiştirme programları ile örgün ve yaygın eğitim kurumları programlarının bu çerçevede geliştirilmesine bağlıdır. Sanat eğitimi politikaların belirlenmesindeki en önemli kaynaklardan biri paydaş beklentileridir. Dolayısıyla bu araştırmanın amacı, okul yöneticileri ve ilköğretim müfettişleri ile eğitim sendikalarının görsel sanatlar eğitimi politikalarına ilişkin beklentilerinin saptanmasıdır. Bu amaç doğrultusunda Batı Karadeniz bölgesinde bir merkez ilçesinde görev yapan üç okul yöneticisi, üç maarif müfettişi ile yüz yüze görüşme ve iki eğitim sendikasının yönetim kurulu üyeleriyle odak grup görüşmesi gerçekleştirilmiştir. Görüşmeler Nvivo7 nitel veri analizi programında çözümlenmiş, elde edilen bulgular kategoriler ve bu kategorilerin oluşturduğu temalar halinde modellenmiştir. Araştırma sonunda yönetici ve deneticilerden elde edilen bulgularla eğitim sendikalarından elde edilen bulgular arasında benzerlik yanında farklılıklar olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Yönetici ve deneticilerden, dersin değersizlik algısı, ders saati yetersizliği, devlet desteği, üst kurumlara geçiş, denetim sorunu, sınavlara yansıtma, öğretmen yetiştirme, eğitim kampüsü gibi temalar elde edilirken; eğitim sendikalarından erken sanat eğitimi, sanata değer verme, sanat eğitimi yaygınlaştırma, sanata ve eğitimine kaynak aktarma, sanat eğitiminin öğretim programlarındaki ağırlığını artırma, sanat eğitimi alanında öğretim materyali üretme, sanat eğitimi derslerini tüm öğretmen eğitimi programlarına sindirme gibi temalara ulaşılmış, bu bulgular doğrultusunda birtakım öneriler geliştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler Sanat eğitimi politikaları, beklentiler

EXPECTATIONS ABOUT POLICIES ON ART EDUCATION

Dr. Selahattin Yılmaz

Abant İzzet Baysal University

Faculty of Education Department of Fine Arts Education

sartyilmaz@gmail.com 5058891177

Social Life in Plastic Arts Education

Abstract

The success of visual arts education depends on a defined comprehensive policy on art education and teacher training programmes as well as formal and non-formal education programmes developed in accordance with such a policy. One of the most important contributors to the formulation of art education policies is the expectations of stakeholders. Therefore, this study aimed to determine the expectations of school administrators, primary school supervisors, and educational unions about policies on visual arts education. To this end, three school principals and three educational supervisors serving in a central district in the Western Black Sea region were interviewed face to face, and focus group discussion held with the administrative board members of two educational unions. Qualitative data analysis of the interviews and discussions were made by Nvivo7, and the findings were modelled as categories and themes made up of these categories. There were both similarities and differences in the findings from school principals and supervisors and the findings from educational unions. While themes such as the course being perceived as worthless, the insufficiency of weekly course hours, lack of state support, transition to higher institutions, problems of supervision, reflection on exams, teacher training, and teaching campus were acquired from the school principals and supervisors, educational unions produced themes such as early art education, valuing arts, promoting arts education, allocation of funds to arts and arts education, production of teaching material on arts education, and integration of arts education course into every teacher training programme. Recommendations were made based on the findings.

Key words Art education policies, expectations

POPÜLER KÜLTÜRÜN TÜKETİCİ TOPLUM ÜZERİNDEKİ HEGEMONYASI

Arş. Gör. Leyla ÖNEN
Giresun Üniversitesi, Görele Güzel Sanatlar Fakültesi
Resim ve Baskı Sanatları Bölümü
E-mail: ressam_aliyeva@windowslive.com, Tel: 0534 219 51 95

Özet

1960'LI yılların sanatı akımı olan Pop art Amerika ve Avrupa'da birbirinden bağımsız olarak ortaya çıkmıştır. Pop Art akımı sanatçıları hedef kitlesi olarak tüketim topluluğunu belirlemişlerdir. Claes Oldenburg, Jasper Johns, Robert Rauschenberg, Andy Warhol, Richard Hamilton gibi isimler Pop Art'ın tanınan ve önemli sanatçılarıdır. Bu sanatçılar yapıtlarıyla seri üretimi ve endüstriyel makine çağının ticarî materyallerini ele alarak Kapitalist tüketim kültürüne atıfta bulunmuşlar. Büyük boyutlu, göz alıcı renklerle yapılan afiş, resimli roman, dergi, heykellerle topluma tüketimi beğendirmeyi amaçlamışlardır. Amerika ve İngiltere sanatında popüler kültür anlayışını en yaygın haline getiren Andy Warhol, Claes Oldenburg, Roy Lichtenstein Richard Hamilton gibi sanatçıların eserlerinde konu olarak gündelik kullanım nesnelerinden konserve kutusu, hamburger, sigara paketi ve dondurma gibi yiyeceklere de yer vermişlerdir ve tüm bunlarla seri üretimi desteklemişlerdir. Araştırmada nitel araştırma türlerinden "Betimsel" araştırma yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada Pop Art sanatçıların hayatı ve eserlerini konu alan literatür taranarak sanat tarihi bağlamında incelenerek yorumlanmaya gidilmiştir. Araştırma kapsamında incelenen eserler amaçsal örnekleme çeşitlerinden benzeşik örnekleme (homogeneous sampling) yöntemi ile seçilmiştir. Araştırma sonucu Andy Warhol, Claes Oldenburg, Roy Lichtenstein Richard Hamiltonun tüketim kültürünü hedef alan "çok tüketmek için çok üretim" fikrinden yola çıkarak ürettikleri eserlerinde Pop sanatına getirdikleri yeni anlayış ve biçimler ve bunların toplum üzerindeki etkileri incelenmektedir.

Anahtar Kelimeler: pop art, tüketim kültürü, seri üretim

HEGEMONY OF POPULAR CULTURAL ON CONSUMER SOCIETY

Res.Assit. Leyla ONEN
Giresun University, Gorele Fine Arts Faculty
Department of Painting and Printing
E-mail: ressam_aliyeva@windowslive.com, Tel: 0090534 219 51 95

Abstract

Pop Art, a 1960s arts movement, emerged independently in America and Europe. Pop art artists identified consumption as the target mass. Claes Oldenburg, Jasper Johns, Robert Rauschenberg, Andy Warhol, and Richard Hamilton are some of the renowned and important artists of Pop Art. These artists, through their works, took the commercial material of the age of mass production and of the industrial machine, and found it in the capitalist consumption culture. They are intended to make attractive large size, eye-catching banners, illustrated novels, magazines, sculptures and collective consumption. In the works of artists such as Andy Warhol, Claes Oldenburg and Roy Lichtenstein Richard Hamilton, who have made the most popular culture concept in American and British arts, they also included food items such as canned food, hamburger, cigarette packs and ice cream from daily use objects. The "descriptive" research method was used in the research. In the research, the literature about the life and works of Pop Art artists was examined and interpreted in the context of art history. The works studied in the research were selected by using homogeneous sampling method. Researcher Andy Warhol, Claes Oldenburg, Roy Lichtenstein Richard Hamilton's new understanding and forms of pop art and their impact on society are studied in their works, which they produce from the idea of "a lot of production to consume too much" aimed at consumer culture.

Key Worlds: pop art, consumption culture, serious production

PROPAGANDA ARACI OLARAK SANAT

Yrd. Doç. Dr. Handan Bülbul
Giresun Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü
handanbulbul05@hotmail.com, 505 644 1889

Özet

Çalışmada, II. Dünya Savaşı döneminde yükselen iki egemen ideolojinin kitleleri yönlendirmede sanattan yararlanma yolları incelenerek küreselleşen yenedünya düzenindeki egemen ideoloji ve karşıt ideolojinin sanatı propaganda aracına nasıl dönüştürdüğü irdelenecektir. Sanatın bir propaganda aracı olarak görülmesi tarih öncesi çağlara kadar dayandırılabilir. Anaerkil toplum (topluluk) düzeninde “Ana Tanrıça İdolü” bu düşüncünün somut göstergelerinden biridir. Anadolu, Mısır ve Yunan uygarlıkları gibi tarihe yön veren uygarlıklarda; tanrı, kral veya firavunların güçlerinin betimlendiği kabartmalar ve heykeller, günün ideolojisinin propaganda araçları olarak görülebilir. Yakın tarihte ise toplumsal düzenin kırılmasına tanıklık eden Fransız Derimi ve II. Dünya Savaşı döneminde, resim ve afiş formlarındaki sanat, yaygın bir propaganda aracı olarak değerlendirilip kitlelerin yükselen ideolojiye sempatisini artırma aracı olarak karşımıza çıkmaktadır. Sanatın bir propaganda aracı olarak kullanılması kendi içinde paradoksu da barındırmaktadır. Tarihsel süreçte her yeni ideoloji egemenliğinin sınırlarını genişletmek ve devamlılığını sağlamak için sanattan faydalanırken karşıt ideoloji de sanatı farklı anlatım biçimine dönüştürüp kendi propagandasını yapmaktadır. Bu paradoksal yapı her dönemde biçim değiştirerek varlığını devam ettirmektedir.

Anahtar sözcükler: sanat, propaganda, ideoloji

ART AS A MEANS OF PROPAGANDA

Assist. Prof. Dr. Handan Bulbul
Giresun University Faculty of Education The Department of Fine Arts Education
handanbulbul05@hotmail.com, 505 644 1889

Abstract

In this study methods of two dominant ideologies that are used to guide masses during the period of World War II will be examined and from this point of view, in today's global world how dominant ideology and counter ideology has transformed art into a means of propaganda will be investigated. Considering art as a means of propaganda can be attributed to prehistoric times. In matriarchal society form “The Mother Goddess Idol” is accepted as a concrete sign of this thought. In civilizations such as Anatolia, Egypt and Greek, reliefs and sculptures that depicts the power of god, king or pharaoh can be accepted as a means of propaganda of ideology. In recent history, within the period of French revolution and World War II art was used as a way of propaganda in forms of paintings and posters. The aim was increasing the sympathy of masses towards the increasing ideology. The use of art as a means of propaganda has its own paradox. Historically, while each new ideology has benefited from art to broaden the boundaries of its sovereignty and maintain its continuity, the opposing ideology has also transformed art into different forms of expression and made its own propaganda. This paradoxical structure continues its existence by changing its form in every period.

Keywords: art, propaganda, ideology

“ON’LAR” GRUBU ve GELENEKSELLİK (1947-1952)

Prof.Dr. Erol BULUT
Marmara Üniversitesi
Atatürk Eğitim Fakültesi
Güzel Sanatlar Eğitim Bölümü
sakineduzce@mynet.com

Özet

Cumhuriyet sonrası Çağdaş Türk Resmi 1950’ye kadar, batılı sanat eğilimi doğrultusunda gelişme göstermesine rağmen, ağır basan ulusal ve yöresel eğilimler olmuş ve bu yönde; Anadolu’nun öz kaynaklarından (kilim, halı, giyim, yaşam, kuşam vb.) yararlanarak kimliklerini ve üsluplarını yaratan sanatçılar yetişmiştir. Bu dönem, Cumhuriyetin kuruluşundan sonra geleneksel sanatlardan yola çıkarak, Türk Resmi kimliği yaratma çabalarının yoğunluk kazandığı bir dönemdir. Bu dönemde ulusal değerlere yönelmek, geleneksel sanatlardan esinlenerek, Türk Resim Sanatını özgün ulusal ve evrensel değerlere ulaştırmak düşüncesi, Resim Sanatında çizgi, renk ve biçim ile kimlik kazanmıştır.

Bu bildiri “ On’lar” Grubu unun kuruluş amacı üzerinde durulacak, “ On’lar” grubu içinde yer alan sanatçıların, geleneksel ve yöresel motifleri ele alarak ürettikleri eserlerden örneklere yer verilecektir. Sanatçıların hayatlarına kısaca değinerek, Türk Resim Tarihi içindeki önemi vurgulanacaktır.

Anahtar kelimeler: “ On’lar “grubu, Yöresel ve Geleneksel motifler.

“ON’LAR” GROUP and CONVENTIONALISM (1947-1952)

Prof.Dr. Erol BULUT
Marmara University
Atatürk Education Faculty
Department of Fine Arts Education
sakineduzce@mynet.com

Abstract

Despite the Post-Republic Contemporary Turkish Art developed towards western art trends until 1950, there were dominating national and regional trends and in this direction; artists who created their own identities and styles became qualified by utilizing the resources of Anatolia (rugs, carpets, clothing, life, dresses, etc.). This period is a period in which the efforts for creating the Turkish painting identity are intensified, starting from the traditional arts after the foundation of the Republic. In this period, the tendency towards national values, the notion of bringing the Turkish Painting Art to the original national and universal values by taking inspiration from the traditional arts made the Painting Art gain its identity with the line, color and form.

In this statement, the establishment purpose of the "On'lar" Group will be emphasized; examples will be given of the works produced by the artists within the body of "On'lar" Group by taking traditional and regional motifs into consideration. The importance of the history of Turkish Painting will be emphasized by briefly referring to the lives of the artists.

Keywords: “On’lar group”, local and traditional motifs.

SÖZLÜ VE SÖZSÜZ MÜZİĞİN FELSEFİ OLARAK KARŞILAŞTIRILMASI

Yrd. Doc. Dr. Ekin CORAKLI
Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü

Özet

Müzik felsefesinin önemli konularından biri, vokal (söz içeren) müzik ve enstrümantal (söz içermeyen) müzik ve arasındaki farktır. Zira, müzik söz içermediğinde daha soyut ve saf bir özelliğe sahipken sözlü müzik daha somut olarak nitelendirilebilecek edebi ifadeleri içerdiğinden farklı felsefi dinamiklere sahip olmaktadır. Örneğin söz içeren müzik kitleleri ve grupları harekete geçirebilen bir niteliğe sahip iken sözsüz müzik bireyin iç yolculuğunu ve iç dönüşümünü daha çok destekleyebilmektedir.

Bu çalışmada, geçmişten bugüne filozofların düşüncelerinden yararlanılarak sözsüz ve sözlü müzik arasındaki felsefi farklar irdelenecektir. Bu düşünceler, batı müzik felsefesi ve Platon, Schopenhauer, Hanslick, Kivy ve Elliott gibi seçilmiş bazı filozoflar ile sınırlıdır. Çalışmada irdelenen düşüncelerin müziğin hayatlarımızdaki anlam ve değeri üzerine düşünme ve tartışma olanağı sağlayacağı umulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Müzik felsefesi, müzik estetiği, vokal müzik, enstrümantal müzik.

COMPARING VOCAL AND INSTRUMENTAL MUSIC PHILOSOPHICALLY

Asst. Prof. Dr. Ekin ÇORAKLI
Abant İzzet Baysal University
Faculty of Education Fine Arts Department

Abstract

One of the most important issues of music philosophy is the difference between instrumental music (music without words) and vocal music (music with words). Hence, when music does not include words it has got a more abstract and sheer characteristic while it possesses different philosophical dynamics when it contains literal elements, which can be described as concrete. For instance, vocal music has the characteristic to activate the groups and the mass, whereas instrumental music has got tendency to support the inner expedition and transformation of the individual.

In this study, the difference between pure music and music with words will be scrutinized with the help of the ideas of philosophers from past to today. These ideas are limited with the western philosophy and selected philosophers such as Plato, Schopenhauer, Hanslick, Kivy and Elliott. The ideas scrutinized in the study are expected to provide opportunity to think and discuss about the meaning and value of music.

Key Words: Philosophy of music, aesthetics of music, vocal music, instrumental music.

SANATÇI, HAYVAN, YAPIT ÜÇLEMESİ VE TOPLUMSAL HAYAT ÇELİŞKİLERİ

Doç. Ayşegül Türk
Gazi Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi Görsel Sanatlar Bölümü
gulturkgulturk@gmail.com
05303249866

Özet

1960 sonrası sanat eğilimleri incelendiğinde sanat kavramının, sanatçının, sanat nesnesinin ne olduğu ya da ne olmadığı üzerine büyük tartışmalar yaşanmıştır. Bu yıllar yapıt üretme biçimleri ve sergileme yerlerinin değiştiği hatta altüst olduğu yıllardır. Sanatçıların disiplinlerarası bir yaklaşımla resim ve heykelin ötesindeki yapıtları; yapıtın sınırları sorgulamaya açmış; beklenmedik karşılaşmalar izleyiciyi de durağan konumundan çıkarmıştır. Sanat izleyicisi tek ve biricikliği ustalıklı yüceltilmiş sanat yapıtı ile karşılaşamamanın verdiği depremler yerinden edilmiştir. Farklı ve olanaksız olanı gerçekleştiren sanatçı da toplumsal anlamda büyük çelişkiler ve travmalar yaratmıştır. Jannis Kounellis 1969 yılında galeride 11 at sergiler. Sanatçı; izleyiciyi sanatsal ve ticari bir mekan olarak galeriyi; sanat ile hayatın sınırlarını kopartan yönüne odaklar. Kendi doğaları gereği duran atlar galerinin steril halini ortadan kaldırır. Atlar galeride doğal olarak yaşarken izleyici içinse; baktıkları, buldukları yer kültürün nesnelleştiği yer değildir artık. Bilinen tüm sanatsal kavramlar ters-yüz edilmiş ve hayvan resmi yerine hayvanın kendisinin canlı olarak galeride sergilenmesi toplumsal anlamda büyük çelişkiler yaratmıştır. Bu bildiride kaynak tarama yöntemi kullanılarak yeryüzü sanatı ve. Jannis Kounellis'in sanat nesnesi olarak canlı hayvan kullanımı ve nedensellikleri üzerinde durulacaktır. izleyici üzerinden çözümlenmeye çalışılacaktır. İzleyici ve toplumsal hayat üzerinden değişen sanat nesnesinin bağlamı yeniden ortaya çıkartılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yoksul sanat, Jannis Kounellis, Disiplinlerarası sanat.

ARTIST, ANIMAL, ARTWORKS TRILOGY AND SOCIAL LIFE CONCESSIONS

Assoc. Ayşegül Türk
Gazi University Art and Design Faculty Visual Art Department
gulturkgulturk@gmail.com
05303249866

Abstract

When the trends of art after 1960 were examined, great debate has arisen over the concept of art, the artist, what the art object is or what it is not. These years are the years when the way of producing works and the places of exhibition have changed or even turned upside down. Artists' interdisciplinary approach to painting and beyond sculpture; the pain of burying the boundaries of the work; unexpected encounters remove the viewer from the static position. The artistic spectator has been displaced by the earthquake that one and only one has masterfully mastered in the encounter with the art work. The artist, who has realized the different and impossible, has also created great contradictions and traumas in the social sense. Jannis Kounellis exhibited 11 horses in the gallery in 1969. Artist; Gallery as an audiovisual artistic and commercial space; Focuses on the direction of breaking the boundaries of art and life. The horses standing by their own nature lift the sterile state of their gallery. If the horses live naturally in the gallery, but for the viewer; the place they are looking at is no longer subject to the cultural object. All known artistic concepts have been reversed and the display of the animal itself in the gallery instead of the animal picture has created great contradictions in the social sense. In this report, using the source scanning method, As Jannis Kounellis's artistic object, we focus on the use of live animals and their causality. It will try to be solved through the viewer. The context of the changing artistic entity through the audience and social life will be re-emerged.

Key Words: Poor art, Jannis Kounellis, Interdisciplinary art.

LİSE ÖĞRENCİLERİNİN SANAT EĞİTİMİ ALMA DÜZEYLERİ İLE ZORBA DAVRANIŞ EĞİLLİMLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

Yrd. Doç. Dr. Sevtap KANAT
İnönü Üniversitesi, Güzel sanatlar ve Tasarım Fakültesi
Grafik tasarım Bölümü (sevtap.kanat@inonu.edu.tr tel: 0 536 328 10 80)

Doç. Dr. Mustafa Cevat ATALAY
Namık Kemal Üniversitesi, Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi,
Resim Bölümü (mcatalay@nku.edu.tr tel: 0 532 362 16 40)
(Plastik Sanatlar ve Eğitiminde Toplumsal Hayat)

Özet

Bu araştırmanın amacı, lise öğrencilerinin sanat eğitimi alma düzeyleri ile zorba davranış eğilimleri arasındaki ilişkiyi incelemek yani sanat eğitiminin öğrencilerdeki istenmeyen olumsuz davranışlar üzerindeki etkisinin olup olmadığını incelemektir. Araştırmada betimsel tarama (survey) modeli kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini 2015-2016 eğitim-öğretim yılında Malatya Yeşilyurt ve Battalgazi ilçelerinde öğrenim gören Güzel Sanatlar Lisesi ve genel lise öğrencileri oluşturmaktadır. Örneklem seçiminde tabakalı örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Bu araştırma için gerekli verilerin toplanması amacıyla öğrenciler Kişisel Bilgi Formu, Zorbalık Eğilimi Ölçeği kullanılmıştır. Dölek tarafından geliştirilen Zorbalık Eğilimi Ölçeği; Olumsuz Yansıtma, Duygusal Paylaşım Eksikliği, Zorbalığı Haklı Görme, Üzmek, Güçlü Kullanma ve Rahatsız olmama faktörlerinden oluşmaktadır. Araştırmada bağımlı değişkenlere ait puanların bağımsız değişkenlerin alt birimlerine ait gözenerlerdeki dağılımı normallik sayıltısı açısından incelenmiştir. Kolmogorov Smirnov, Shapiro-Wilk test sonuçları ve normal eğrili histogram, dağılımın normal olmadığını göstermektedir. Analizlerde parametrik olmayan istatistiksel yöntemler tercih edilmiştir. Bu amaçla veriler, betimleyici analizler (ortalama ve standart sapma) ile parametrik olmayan analizler olan Mann Whitney U testi ve Kuruskal Wallis H testi kullanılarak test edilmiştir. Verilerin analizinde SPSS 17.0 (Statistical Package for the Social Sciences) istatistik program yazılımı kullanılmış ve anlamlılık düzeyi $p < .05$ alınmıştır. Araştırmada elde edilen sonuçlara incelendiğinde, Öğrencilerin öğrenim gördükleri okul türüne göre; Olumsuz yansıtma, üzmek ve toplam zorba puanları arasında anlamlı bir farklılık bulunmuş Duygusal Paylaşım Eksikliği, Zorbalığı Haklı Görme, Güçlü Kullanma ve Rahatsız olmama puanları arasında ise öğrenim görülen okul türüne göre anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Öğrencilerin cinsiyetlerine göre; Duygusal Paylaşım Eksikliği puanları arasında anlamlı bir farklılık bulunmuş, Olumsuz Yansıtma, Zorbalığı Haklı Görme, Üzmek, Güçlü Kullanma ve Rahatsız olmama ve toplam zorba puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır.

Anahtar kelimeler: sanat, sanat eğitimi, zorbalık, zorba davranış eğilimi

THE RELATIONSHIP BETWEEN HIGH SCHOOL STUDENTS' LEVELS OF ART EDUCATION AND BULLYING DISPOSITIONS

Abstract

This research aims to examine the relationship between high school students' level of arts education and bullying dispositions, in other words, to reveal whether art education has an impact on unwanted negative behaviors in students. A descriptive survey model was used in the study. Students attending to Fine Arts High Schools and general high schools in Malatya Yeşilyurt and Battalgazi districts during 2015-2016 academic year constitute the population of the research. Stratified sampling method was utilized in the selection of the sample. For the purpose of data collection for this research were utilized Personal Information Form and Tendency for Bullying Scale. Tendency for Bullying Scale, developed by Dolek, is composed of six factors named 'Negative Projection', 'Absence of Emotional Sharing', 'Justifying Bullying', 'Distressing Others', 'Force Usage' and 'Being at Ease'. In the research, the distribution of the dependent variable scores in grids belonging to the subunits of the independent variables was examined in terms of normality assumption. Since Kolmogorov-Smirnov test results, Shapiro-Wilk test results and a histogram with normal curve indicated that the distribution was not normal, nonparametric statistical methods were preferred in the analyses. For this purpose, the data were tested using descriptive analyses (mean and standard deviation), Mann Whitney U test, and Kruskal Wallis H test as nonparametric analyses. A statistical software, SPSS 17.0 (Statistical Package for the Social Sciences), was used in data analysis and the level of significance was taken as $p < 0.05$. When the findings obtained in the research are examined, significant differences were observed between scores of subscales 'Negative Projection' and 'Distressing Others' and overall bullying scores in terms of school type, while there is no statistically significant difference regarding 'Absence of Emotional Sharing', 'Justifying Bullying', 'Force Usage' and 'Being at Ease' subscales. According to the gender variable; a significant difference was found between scores regarding 'Absence of Emotional Sharing' while there was no significant difference between scores for 'Negative Projection', 'Justifying Bullying', 'Distressing Others', 'Force Usage' and 'Being at Ease' subscales and the overall bullying scores.

Keywords: art, art education, bullying, bullying disposition

PLASTİK SANATLARDA ETİK SORUNLAR

Ass. Prof. Ayhan ÖZER

Painting Department Fine Arts Faculty Gaziantep University

e-mail: ayhanozer77@gmail.com

Phone Number: +905063001654

Özet

Plastik sanatlar en azından insan yaşamının görsel bağlamda estetik düzeyini geliştirerek; onların, güzel yaşamalarına, düşünmelerine, söylemelere ve üretmelerine olanak sağlayan en önemli eylemleridir diyebiliriz. Ancak bu eylemin gelişim süreci dikkate alındığında, günümüzde hiç olmadığı oranda karmaşık bir yapıya ulaşmadığı da bir gerçektir. Sanatçı, sanat eseri ve izleyici döngüsüne dâhil olan yeni unsurlar hali hazırda var olan etik dışı davranışları daha da arttırmıştır. Ancak bu davranışların daima sanatçıların intihalleri üzerinden okunmaya çalışılması sorunların anlaşılmasını zorlaştırdığı gibi çözümlerini de imkansızlaştırmaktadır. İnayet Aydın “Kamuda Etik” başlıklı makalesinde (2017), “1. Ayrımcılık, 2. Kayırma, 3. Rüşvet, 4. Psikolojik yıldırma (Mobbing), 5. İhmal, 6. Sömürü (istismar), 8. Yolsuzluk, 9. Şiddet-Baskı-Saldırganlık, 11. Hakaret ve Küfür, 12. Bedensel ve Cinsel Taciz, 13. Görev ve Yetkinin Kötüye Kullanımı, 14. Dedikodu, 15. Zimmet” konularını “Bazı Etik Dışı Davranışlar” başlığı altında sıralar ve açıklar. Bu makalede yukarıda belirtilen etik dışı davranışların, plastik sanatların herhangi bir unsurunda olma olasılıkları tartışılmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sanat, Plastik sanatlar, Etik

ETHICAL PROBLEMS IN PLASTIC ARTS

Abstract

We can say that plastic arts that enable people to live well, think, express and produce are the most important actions of people at least by improving the aesthetic level of their life in the visual context. However, considering the development process of this action, it is also true that it has not reached a complicated structure in the present day than ever before. The new elements that are included in the artist, artwork and viewer cycle further have increased the existing unethical behaviors. However, always trying to read these behaviors through the plagiarism of the artists, makes it difficult to understand the problems and also makes their solutions impossible. İnayet Aydın, in his article titled "Ethics in the Public" (2017), orders and explains the issues "1. Discrimination, 2. Favour, 3. Bribery, 4. Psychological mobbing, 5. Omission, 6. Exploitation (Draft), 8. Corruption, 9. Violence-Pressure-Aggression, 11. Insult and Blasphemy. 12. Physical and Sexual Harassment, 13. Abuse of Mission and Authorisation, 14. Gossip, 15. Emblezzment " under the heading 'Some Unethical Behaviors'. In this article, it was tried to discuss the possibilities of the above mentioned unethical behaviors in any element of plastic arts.

Keys Words: Art, Plastic arts, Ethic

REMBRANDT'IN YAPITLARININ GÖRSEL İDEOLOJİK AÇIDAN ÇÖZÜMLENMESİ

Arş. Gör. Görkem Utku Alparslan
Pamukkale Üniversitesi Resim – İş Öğretmenliği Anabilim Dalı
galparslan@pau.edu.tr
0551 734 90 75

Özet

Araştırmanın amacı Hollandalı Barok Dönem ressamı Rembrandt Harmenszoon van Rijn'in yapıtlarını görsel ideolojik açıdan çözümlmek ve görsel ideoloji kavramının anlam ve önemini açıklamaktır. Çeşitli sanat tarihi yöntemleri vardır. Bunlar, sanatçıların tarihi olarak, uygarlık tarihi olarak ve sanat yapıtlarının tarihi olarak ele alan yaklaşımlardır. Bu tür yaklaşımlar dışında bir de sanat yapıtlarının sınıfsal temellerini araştıran görsel ideolojik yöntem vardır. Sanat yapıtlarını ele almada "görsel ideoloji" kavramı etkili bir yöntemdir. Görsel ideoloji şöyle tanımlanır: "Bir resmin, insanların yaşamlarını varoluş koşullarıyla ilintileme biçimlerini dile getirdikleri biçimsel ve izleksel öğelerin özgür bir bileşimi; toplumsal bir sınıfın tümel ideolojisinin tikel bir biçimini oluşturan bileşimi". Bu tanım bizlere sanat yapıtlarının oluşum sürecine sınıfsal normların etkisi hakkında fikir vermektedir. Sonuç olarak sınıfsal çelişkiler ve çatışmalar tarihi nasıl ileriye doğru devindiriyorsa, aynı etkenler sanat tarihi disiplinini de ciddi anlamda etkilemektedir. Araştırmada Rembrandt'ın yapıtları bu çerçevede, sınıfsal kökleri bağlamında değerlendirilmiştir ve çözümlenmiştir. Bu çözümlene yönteminin sanat tarihi ve sanat eleştirisi disiplinlerine bilimsellik anlamında önemli katkıları olacağı açıktır.

Anahtar Kelimeler: Görsel İdeoloji, Rembrandt van Rijn, Sanat Tarihi

VISUAL IDEOLOGICAL SOLUTION OF REMBRANDT'S WORKS

Research Assistant Görkem Utku Alparslan
Pamukkale University Painting Teacher Education Department
galparslan@pau.edu.tr
0551 734 90 75

Abstract

The objective of the research is to analyze the works of Rembrandt van Rijn, a Dutch Baroque painter, from a visual ideological perspective and to explain the meaning and significance of the concept of visual ideology. There are various art history methods. These are approaches that deal with the history of artists, the history of civilization and the history of artworks. Apart from these approaches, there is also a visual ideological method that investigates the class bases of works of art. The concept of "visual ideology" is an effective method in dealing with works of art. Visual ideology is described as: "An image is a free composition of formal and anecdotal items in which people express their ways of linking their lives to the conditions of existence; A composition that constitutes a particular form of the universal ideology of a social class ". This definition gives us an idea of the impact of class norms on the process of formation of artwork. As a result, how the history of class contradictions and conflicts move forward, the same factors seriously affect the discipline of art history. In the research, Rembrandt's works have been evaluated and resolved in this context within the context of their classroom roots. It is clear that this method of analysis will have a significant contribution to the disciplines of art history and art criticism in terms of science.

Key Words: Visual Ideology, Rembrandt van Rijn, Art History

POSTER BİLDİRİLER

TOPLUMSAL YARATIM SERÜVENİ: MOBİLYA TASARIMI ÖZELİNDE

Arş. Gör. Esra Orhan Yılmaz*, Arş. Gör. Elif Özgen**
 Hacettepe Üniversitesi, İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü
esra.orhan@hacettepe.edu.tr, elif.ozgen@hacettepe.edu.tr

Özet

Zaman içerisinde değişen ve farklılaşan yaşam koşulları pek çok alanda değişikliklerin ve yeniliklerin yaşanmasına sebep olmuştur. Tarihsel süreç içerisinde “mobilya” da hem tasarım anlamında hem de farklı disiplinlerde yaşanan bu gelişmeler doğrultusunda; biçim ve işlev açısından pek çok değişikliğe maruz kalmıştır. Süreç içerisinde yaşam koşullarının değişmesi, toplumsal ve kültürel farklılıklar, hep daha iyisini isteme arzusu, yeni bir “şey” tasarlama ve üretme isteği, artan tüketim ihtiyacı gibi çeşitli sebepler mobilyada çeşitliklerin yaşanmasına zemin oluşturmuştur. Bunun yanı sıra Endüstri Devrimi toplumsal anlamda, birçok alanda yeni olanaklar sunmuştur. Mobilya da bu süreçte yaşanan değişimlerden önemli oranda beslenmiştir. Endüstri devrimi ile birlikte mobilya tasarımı serüveninde; yapım tekniklerinde çeşitlilik artmış, seri üretime geçilmiş ve zanaat ve sanat kavramları tekrar sorgulanmaya başlamıştır.

Çalışmanın genel çerçevesi; tarihsel izlerin takibiyle mobilya tasarımı özelinde gerçekleşen değişimlerin anlatımı üzerinde yoğunlaşacaktır. Mobilya tarihine ait bireysel ve evrensel tavrı karşıtlıkları ve dönem özellikleri Plehanov’un “Sanat ve Toplumsal Hayat” isimli eseri ile ilişkilendirilerek mobilya tasarımı ve toplum ilişkisi üzerinde durulması planlanmaktadır. Bireysel ve toplumsal yaklaşımla ilgili olarak karşıt özelliklerin vurgulanması ile sanatın toplumsal fayda ile ilişkisi belirgin biçimde gözler önüne serilmek istenmektedir.

Bireysel tasarımlara yer verilen dönem olarak; mobilya tarihinde dört büyükler olarak adlandırılan; Chippendale, Hepplewhite, Sheraton ve Adam tarafından yapılan tasarımlar üzerinde yoğunlaşılacaktır. Bu döneme karşıt olarak ise; evrensel anlamda tasarım yapmaya özen gösteren modern dönem tasarımcıları ve dönemi üzerinde durulacaktır. Bu bağlamda ele alınacak tasarımcılar; Gropius, Breuer ve Thonet olarak sınırlandırılmıştır.

Çalışmada; ele alınacak tasarımcıların ve mobilyaların zaman içerisinde, değişen yaşam koşulları ve farklılaşan imkânlar doğrultusunda nasıl değişim ve gelişim gösterdiği kronolojik sıraya göre analiz edilecektir. Toplum ve mobilya tasarımı ilişkisi irdelenerek günümüz tasarımlarına ve toplum ilişkisine altlık oluşturacak bir kurgu hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Toplum ve Sanat, Mobilya Tasarımı, Toplumsal Yaratım.

SOCIAL CREATION ADVENTURE: SPECIFICALLY FURNITURE DESIGN

Res. Asst. Esra Orhan Yılmaz*, Res. Asst. Elif Özgen**
 Hacettepe University, Department of Interior Architecture and Environmental Design
esra.orhan@hacettepe.edu.tr elif.ozgen@hacettepe.edu.tr

Abstract

Living conditions that change and differentiate with time have caused many changes and innovations in many areas. "Furniture" has also been exposed to many changes with regards to shape and functionality in accordance with these developments in both design and in different disciplines within historical process. Various reasons such as change in living conditions, social and cultural differences, always desiring the better, the wish to design and produce a new "thing", increasing consumption needs have created the basis for variety in furniture. Apart from this, Industrial Age has created new social opportunities in many fields. Furniture has taken a significant advantage of these changes in this process. Variety in construction practices and mass production have increased and also craft and art concepts have been questioned again in the adventure of furniture design together with industrial revolution.

General framework of the study will focus on expressing the changes that took place especially in furniture design following the historical traces. It is planned that the individual and universal attitude contrasts in the history of furniture and the characteristics of the period are associated with Plehanov's "Art and Social Life", and the relation between furniture design and society is emphasized. The purpose of this is to bring the relation between art and social benefits into light by emphasizing contrast characteristics related to individual and social approaches.

In the period where individual designs are given a place, the focus will be on designs of Chippendale, Hepplewhite, Sheraton and Adam, namely the four greats in furniture history. As opposed to this period; modern period and its designers, whom worked upon creating universal designs, will be emphasized. Within this context, designers to be dealt with are limited to Gropius, Breuer and Thonet.

In this study; designers and furnitures to be dealt with will be analysed chronologically as to how they developed and improved in accordance with the changing living conditions and differentiating opportunities. The aim is to have a setup that creates the base for the relation of modern day designs and society by examining the relation between society and furniture design.

Keywords: Society and Art, Furniture Design, Social Creation.

JACKSON POLLOCK VE GAPONENKO'NUN HADJİNİCOLAOU YÖNTEMİNE GÖRE KARŞILAŞTIRILMASI

Arş. Gör. Görkem Utku Alparslan
Pamukkale Üniversitesi
Resim – İş Öğretmenliği Anabilim Dalı
galparslan@pau.edu.tr

Özet

Bu çalışmada Jackson Pollock ve Gaponenko'nun resimleri çözümlenirken, Nicos Hadjinicolaou'nun yöntemi kullanılmıştır. Bu yöntem dört aşamalı yapıt çözümlemesine ve görsel ideolojisinin belirlenimine dayanır.

Yapıtlar, iki kutuplu dünyada üretilmiştir: Bir yandan doğu bloku, diğer yandan batı bloku. Bu bağlamda iki adet baskın görsel ideolojiden söz edilebilir. Bir yanda anamalcı ideoloji, diğer yanda toplumcu gerçekçi İdeoloji; ikisi de sınıfsal yönden karşıt ideolojiler olup, sanatı da ciddi anlamda etkilemiştir. Soyut dışavurumcu olarak da tanımlanan Pollock'un sanatını Amerikalı anamalcı görsel ideoloji olarak da tanımlayabiliriz. Çünkü sınıf çatışmalarını ve toplumsal çelişkileri yadsıyan, görmezden gelen bir anlayışa sahip olduğu görülerek, sanatı kendi sınırlarına çekmek istediği anlaşılmaktadır. Gaponenko ise Pollock'un tam tersi anlayışta yapıtlar vermiştir.

İki yapıtın görsel ideolojik karşılaştırılması yapıldığında, ikisi de taban tabana karşıt bir görünüm arz etmektedir. Jackson Pollock'un "Sayı I" adlı yapıtı bütünüyle toplumsal sınıf mücadelelerini, toplumsal sorunları göz ardı eden bir içeriğe sahip olup, Amerikalı anamalcı görsel ideolojiye aittir. Bu anlayışa göre, sanatçı yalnızca kendi iç dünyası ile ilgilenir, toplum ve sorunları onun umurunda olmaz. Toplumcu gerçekçi görsel ideolojiye göre yapılan T. G. Gaponenko'nun "Beslenmek için Anneye" adlı yapıtı ise bütünüyle emekçi sınıfların gerçekliğini ortaya koyma kaygısındadır. Kolektif yaşamı olumlayarak emeği yücelten bir tema seçimi yapmıştır.

Anahtar Sözcükler: Görsel İdeoloji, Gaponenko, Jackson Pollock

COMPARİSON OF JACKSON POLLOCK AND GAPONENKO BY HADJİNİCOLAOU METHOD

Research Assistant Görkem Utku Alparslan
Pamukkale University Art Teacher Education Department
galparslan@pau.edu.tr

Abstract

In this study, the method of Nicos Hadjinicolaou was used when the images of Jackson Pollock and Gaponenko were resolved. This method is based on a four-stage work analysis and identification of visual ideology.

The works were produced in a bipolar world: the eastern bloc on the one hand, and the western bloc on the other. Two dominant visual ideologies can be mentioned in this context. One is a masterful ideology, the other is a socialist realistic Ideology; Both are counter ideologies in the class, and art has also seriously affected. We can also define Pollock's art, which is also defined as abstract expressionist, as American principalist visual ideology. It is understood that they want to draw art to their limits by seeing that they have an understanding that ignores class conflicts and social contradictions. Gaponenko gave works in the opposite way to Pollock.

When a visual ideological comparison of the two works is made, they both appear to be opposite to the base. Jackson Pollock's "Number I" has a totally ignorant social class struggle, social problems, and belongs to American anamorphic visual ideology. According to this understanding, the artist deals only with his inner world, society and its problems do not care about him. T. G. Gaponenko's "To Mother For Feed", based on socialist, visual ideology, is entirely concerned with revealing the reality of the working class. He has made a choice of theme that affirms collective life and glorifies labor.

Key Words: Visual Ideology, Gaponenko, Jackson Pollock

**TEZYİNİ SANATLARDA “TABİATTAN KAÇIŞ” FELSEFESİNE BİR ÖRNEK:
RUMİ MOTİFİ**

Yrd. Doç. Aynur MAKTAL (ERBAŞ)*, Esra DERELİ**
Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Geleneksel Türk Sanatları Bölümü
aynur.maktal@deu.edu.tr*, esra.dereli@ogr.deu.edu.tr**

Özet

İnsan, tarih boyunca içinde bulunduğu dünyayı gözlemlemiş ve tıpkı diğer alanlarda olduğu gibi sanatta da tabiattan etkilenmiştir. Bu etkileşim Batı’da natüralizmi, Doğu’da ise özellikle İslamiyet’in kabulüyle birlikte tabiatın analizi ve fakat taklidinden kaçınılması sonucunda, stilizasyon ve soyutlamayı doğurmuştur. Andre Bazin’e göre Batı’daki bu tutum; dış dünyanın yerine benzerini geçirecek kendinden hoşnutluğun etkisiyle bütyyen bir yanılsama ihtiyacıdır ve psikolojik bir istekten başka bir şey değildir. Nesnelere görüldüğü gibi tasvirde kaçınmak ise; Gombrich’e göre sanatçının önüne büyük imkanlar sunmaktadır ve böylelikle sanatçı metafizik düşüncelerini çok rahat bir şekilde dile getirebilmektedir. Doğu medeniyetlerinde üstün sanat eserlerinin temel şartı olan bu kaçınış, natüralizmdeki gibi psikolojik bir iç tepî değil zihni bir duruştur. Bu, “dünyada varolan nesnelere gerçek varlık karşısında mutlak sonlu olmaları” kabulünün bir sonucudur.

Ancak zaman içerisinde ve toplumsal değişim süreçleriyle birlikte tezyini sanatlarda, içinde doğduğu Doğu medeniyetindeki bu zihni duruşun flulaştığı görülmektedir. Sanatın esas amaçlarından biri farkındalık oluşturmak iken; “köklerinde bulunan dilin yabancı olan bir toplum ile bu dilin uygulama alanı olan tezyini sanatlar” arasındaki bilinç kaybı, sanatın misyonunu tamamlamasını zorlaştırmaktadır. Herkesçe bilinen “sanat sanat içindir” “sanat toplum içindir” söylemleri bir ikilem gibi görünse de, bu iki farklı kutbun bir bütünü var ettiği de bir gerçektir. Dolayısıyla sanat, toplumdan ayrı düşünülemez ve bir sanat eserinden, içinde doğduğu toplumun değerlerini yansıtmayı beklenmektedir. Bahsi geçen bilinç uyandırıldığı takdirde günümüzde daha çok seyirlik hale gelen tezyini sanatlar, geçmişinde olduğu gibi yine yaşanan bir olgu haline gelecektir.

Klasik şeklini bu topraklarda aldığı için, “Anadolulu” anlamına gelen “Rumi” motifinin stilize edilmiş ilk örneklerinde karakteristik çizgiler görülebiliyorken; toplumun felsefesinin etkisiyle bu motif zaman içerisinde detaylardan arınarak artık köklerini belli etmeyen soyut formlara bürünmüştür. Bu çalışmada tabiat kökenli olduğu halde, tabiattan kaçış anlayışındaki Rumi motifinin geçirdiği aşamalarla birlikte, motifin farklı biçimleri örnekler eşliğinde sunulmuştur. Böylece tezyini sanatlardaki soyutlama geleneğinin oturduğu temeller, Rumi motifi bağlamında irdelenmeye çalışılmıştır.

Anahtar kelimeler: *tezyini sanatlar, tabiat, stilizasyon, soyutlama, Rumi motifi*

**AN EXAMPLE FOR THE THOUGHT OF “ESCAPING FROM NATURE” IN DECORATIVE ARTS:
RUMI MOTIF**

Asst. Prof. Aynur MAKTAL (ERBAŞ)*, Esra DERELİ**
D. E.Ü./ Fine Arts Faculty, Traditional Turkish Arts Department
aynur.maktal@deu.edu.tr*, esra.dereli@ogr.deu.edu.tr**

Abstract

Throughout the history, mankind has observed the world and this made art being affected from nature like the other working fields. This affection created *naturalism* in the West; it also created *stylization* and *abstraction* in the East as a result of analyzing but not imitating the nature, especially with the acceptance of Islam. According to Andre Bazin, this attitude of Western is a need of illusion with the way of simulating the World rather than its real that gets bigger with being content of himself. On the other hand, escaping to depict the objects as they seen, enable artists to reflect their metaphysic thoughts. As being the basic provision for outstanding artworks of the Eastern civilizations; escaping from nature is not a psychological impulse as it is in naturalism, but it’s an intellectual attitude. This is a result of the acceptance of “in the face of real being, existing things in the World have an absolute end.”

In time and with social changing periods; it seems that this intellectual attitude of the East where decorative arts was born in, gets blurred. As a main aim of art, creating awareness gets harder to complete the mission of art because of the loss of consciousness, between “the society who are stranger to the language that was once theirs, and the decorative arts which is the field of practicing this language”. Although, with a known expression “art for art” “art for society” seems to be a dilemma it’s a reality that this two different attitude, create the whole. So art can not be thought apart from society and it’s expected from an artwork to reflect the values which society it’s created in. Awaking this mentioned consciousness of decorative arts, which became mostly for being seen nowadays will be a fact, that can be lived again as it was in the past.

Taking its classical form in this territory, motif termed Rumi as a mean of “*Anatolian*”; the characteristic lines can be recognized in its first stylized examples but with the affect of the society the motif purified from its details in time and turned into abstract forms that can not be figured out its root. In this bulletin, though being nature root, having the thought of *escaping from nature*, different forms of rumi motif is expressed in accompaniment of examples with development periods of the motif. Thereby the basis of abstraction custom in decorative arts, is tried to be researched in the context of Rumi motif.

Key Words: *decorative arts, nature, stylization, abstraction, Rumi motif*

TIPOGRAFİK ANLATIM YOLU İLE ALEGORİ VE GRAFİK TASARIM EĞİTİMİNDE ÖĞRENCİ UYGULAMALARI

Yrd. Doç. Dr. Tutku Dilem Alpaslan
Gazi Üniversitesi
Sanat ve Tasarım Fakültesi
Grafik Tasarım Bölümü
tutkud@gazi.edu.tr tutkudilem@gmail.com

Özet

Grafik tasarım ürünlerinde kullanılan tipografik öğeler etkin, yalın ve kurgusal kullanım yolları ile mesaj iletimi, hedef kitleyi harekete geçirme, davranış değişikliği yaratma gibi rolleri zaman zaman görsellerden daha başarılı yapabilmektedir. Tipografik anlatımın yüzey üzerinde istiflenmesi, bloklanması, boşlukla ilişkilendirilmesi, renklendirilmesi, farklı karakterlerde ve puntolarda kullanılması yüzey üzerindeki anlatımını etkili kılmaktadır. Alegori bir fikrin, davranışın eylemin, duygunun, bir kavramın ya da bir nesnenin simgelerle, sembollerle ifade edilmesidir.

Bir şeyin, başka bir şey aracılığıyla betimlenmesi, anlatılmasıdır. Alegori genellikle eğitici amaçlı bir edebiyat türü olarak kullanılmaktadır ve gelişmiş bir mecaz anlayışı barındırmaktadır. Güzel sanatlarda ise (resim, heykel vb.) adaleti, gözü bağlı ve bir elinde kılıç ötekinde terazi ile sembolize etmek; ölümü bir elinde tırpan bulunan iskelet olarak göstermek, bereket'i başak ile göstermek gibi örneklenebilir. İnsan yaşamına ve davranışlarına yönelik anlatımlarda sembolik karakterler ve ifadeler kullanılmasıdır. Bir görüntü, bir yaşantı veya bir davranışın daha iyi kavranmasını sağlamak için göz önünde canlandırıp dile getirmedir. Sözlü ve yazılı anlatımda alegorinin temelini istiare, teşhis (kişileştirme), mecaz sanatları oluşturur. Tipografinin aslında görsel iletişimde sahip olduğu yaratıcı ve güçlü anlatım yolları alegorik anlatımlarla değişik açılımlara sahip olacaktır. Bu poster bildiri de tipografi ile alegorik anlatım yollarının grafik tasarım eğitiminde öğrencilerin nasıl daha fazla tipografik anlatım yollarını sorgulayabildiklerini örnek uygulamalar ile göstermeyi amaçlamaktadır. Bu araştırmayı 5 akademik dönemde 100 öğrenci ile tipografi dersinden uygulanmış yaklaşık 50 kavramın alegorik uygulamalarını içeren 200 çalışmadan seçilen örnekler oluşturacaktır. Seçilen öğrenci çalışmaları yorumlanarak bulgulanacak ve grafik eğitimde tipografik anlatım yollarına yönelik sonuçlara ulaşılmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Tipografi, Alegori, Grafik.

ALLEGORY WITH TYPOGRAPHIC EXPRESSION AND STUDENT APPLICATIONS IN GRAPHIC DESIGN EDUCATION

Abstract

Typographic items used in graphic design products are sometimes able to perform roles such as message transmission, target audience motivation, behavior change with effective, simple and fictional ways of use more than occasionally. Stacking typographic expression on the surface, blocking, associating with the space, coloring, using on different characters and on the map makes the expression on the surface effective. An allegory is that an idea, action, action, feeling, a concept or an object is symbolically expressed.

Describing something through something else. Allegory is often used as an educational type of literature and has an advanced metaphorical understanding. In fine arts (painting, sculpture, etc.) to symbolize justice, eye-to-eye and scales on one side of the sword; To show death as a skeleton with a scythe in one hand and to show blessing with a spike. Symbolic characters and expressions are used in the narration of human life and behavior. An image is visualized and voiced to enable a better understanding of a life or a behavior. In verbal and written narration, the basis of allegory is metaphor, metaphor art, diagnosis (personification). The creative and powerful ways in which typography actually has visual communication will have different expansions with allegorical narratives. This poster paper aims to illustrate how learners can question more typographic ways of expression in graphic design education of typography and allegorical ways of expression. This research will be composed of 200 students selected from 100 students in 5 academic terms and allegorical applications of about 50 concepts applied from the typography course. Selected students will be analyzed by interpreting their works and try to reach the results for typographic ways of expression in graphic education.

Key Words: Typography, Allegory, Graphic.

TÜRK RESİM TARİHİNDE CEMAL TOLLU VE TOPLUMSAL HAYAT

Öğr. Gör. Berna İstifoğlu Orhon
Gazi Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi
Görsel sanatlar Bölümü
hberna@gazi.edu.tr

Özet

Geleneksel Türk resmi, minyatür sanatı içinde gelişmiş, 18. YY'ın sonlarına doğru minyatür sanatından ayrılmaya başlamıştır. Batı resmi etkisinde farklı bir gelişme göstermiştir. Bunda İstanbul'a gelen Avrupalı ressamın etkisi olmuştur. I. Dünya Savaşına kadar Osmanlı dönemi Türk resmi, Batı resminde yer etmiş eserlerle ilgilenmiştir. Türk resminin kendi coğrafyasına yönelik çalışmaları İstanbul ile sınırlı kalmıştır. Savaşla birlikte, Türk resmine ulusal duygular girmeye başlamış ve şişli atölyesinde yeni konu arayışları ile Türk resminde toplumsal sanat anlayışının ilk çalışmaları yapılmıştır. Sanayi-i Nefise mektebinde yetişmiş ve daha sonra Avrupa da eğitim görmüş sanatçılar, bu mektebin Güzel Sanatlar Akademisine dönüşmesi ile akademide akademisyenlik yapmış ve yurdun çeşitli köşelerine Resim öğretmenleri olarak atanmışlardır. Yurt gezilerine başlayan ressamlarımız, Türk resminde yerellik, toplumsal hayat, Anadolu'ya yönelik eğilimleri örnek alan eserler yapmışlardır. Bazı ressamlarımız, yurt gezilerinden önce öğretmenlik yaptıkları Anadolu'da, Türkiye doğasına ve insanına yönelmişlerdir. Bu resamlardan biri de, Elâzığ'da, Erzincan'da öğretmenlik yapan Cemal Tollu'dur. Bu dönem, Çağdaş Türk resminde yöresel eğilimler, Anadolu insanının toplumsal gündelik yaşantısının konu olarak çalışıldığı bir dönem olmuştur. Turgut Zaim, Nurullah Berk, Cemal Tollu gibi sanatçılar, Türk Resim sanatına ulusal kaynakla beslenen, Anadolu insanın yaşantısını gösteren, yöresel eğilimleri temel almışlardır. Toplumsal hayatı çalışmalarına yansıtarak döneme tarihsel açıdan da ışık tutmuşlardır. Cemal Tollu 1899 yılında İstanbul'da doğmuştur. Sanayi-i Nefise mektebinde Çallı atölyesinde yetişmiştir. Ayrıca Paris de eğitim görmüştür. Anadolu insanını toplumsal yapısını yansıttığı resimleri Türk Resim tarihinde önemli bir yere sahiptir.

Bu çalışmada, Türk resim tarihinde önemli bir yere sahip olan, toplumsal hayatı yansıtan resimleri ile bir dönemin ünlü ressam ve eğitimcilerinden olan Cemal Tollu seçilmiştir. Çalışmada sanatçının Anadolu insanının toplumsal hayatını yansıtan resimleri incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Türk Resmi, Toplum, Ulusal.

CEMAL TOLLU AND SOCIAL LIFE IN TURKISH PICTURE DATE

Abstract

Traditional Turkish painting, developed in miniature art, began to separate from the art of miniature towards the end of the 18th century. Western art has shown a different development under the influence. This was the influence of European painters who came to Istanbul. Until the World War I, the Ottoman Turkish painting was interested in works in Western painting. The work of Turkish painting on its own geography has been limited to Istanbul. Along with the war, national emotions began to enter the Turkish painting and the first works of the social art concept in the Turkish painting were made with the search for a new subject in the swollen workshop. The artisans who grew up in the Industry-i Nefise municipality and later trained in Europe, became academicians at the academy and were assigned as painting instructors to various corners of the country with the transformation of this mektebin into the Academy of Fine Arts. Our painters, who started their dormitory visits, made works that exemplified localism, social life and trends towards Anatolia in Turkish painting. Some of our painters were directed to Anatolia, the nature and the people of Turkey, where they had been teaching before the dormitory visits. One of these painters is Cemal Tollu, who teaches in Elâzığ, Erzincan. This period was a period when local trends in contemporary Turkish painting were studied as a subject of social daily life of Anatolian people. Artists such as Turgut Zaim, Nurullah Berk and Cemal Tollu are based on the local tendencies of the Anatolian people who are fed with Turkish national art. Reflecting on their social life studies, they also shed light on history. Cemal Tollu was born in 1899 in Istanbul. He grew up in the Çallı workshop at Sanayi-i Nefise mecca. He also studied in Paris. The paintings of the Anatolian people that reflect the social structure have an important place in Turkish painting history.

In this work, Cemal Tollu, one of the famous painters and educators of the period, was chosen with his paintings reflecting an important social life in Turkish painting history. In the study, the artist's paintings reflecting the social life of Anatolian people will be examined.

Keywords: Turkish Official, Society, National.

MEKAN VE TOPLUM ARASINDA TARİHSEL ETKİLEŞİM SÜRECİ

Arş. Gör. Merve Şahika Erkan*
Arş. Gör. Gizem Kulak **
Hacettepe Üniversitesi
Güzel Sanatlar Fakültesi
İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü
mervesahika.erkank@gmail.com*
gizemkulak15@gmail.com**

Özet

Sınırları belirlenmiş alan olarak tanımlanan mekan, fiziksel şart bağlamından öte, yaşanan yer olarak kültür aktarımı sağlayan soyut bir değer olarak da ele alınmaktadır. Bunun sebebi, mekan ve insan arasındaki ilişkidir. İnsanlar tarih boyunca yaşadıkları mekanlarla iletişime geçmişler, toplumların insanlardan oluştuğu da göz önüne alındığında, toplumsal değişimler mekansal değerleri büyük ölçüde etkilemişlerdir. Hem resmi ve dini yapılar genelinde hem de konut özelinde bu etkileşim açıkça görülebilmektedir. Konut yapılarının bu noktada önemi ise resmi ve dini yapılar kadar sembolik değer taşımasına rağmen, kişi bazında daha müdahale edilebilir ve daha etkileşime açık olmasından kaynaklanmaktadır.

Tarihsel süreçte tarım toplumunun çiftlik yaşantısından; sanayileşme sürecinde modernist etkilerle toplu konutlara ve apartmanlara evrilen yapısı ve günümüz koşullarında ise postmodernizmden etkilenen konutlara ve organik-otantik hayata geri dönüşüm isteğinin başlaması ile farklılaşan mekan tasarımı süreci bu çalışmanın ana konusunu oluşturmaktadır. Çalışma genel olarak bir tarihsel etkileşim süreci olarak tanımlanabilir. Bu süreçler kısaca şöyledir; 17.yy'a kadar olan çiftlik-müstakil konut yaşantısı birinci bölüm; 17.yy da gelişen sanayi devrimi, modernizmin ortaya çıkışı ve gelişimi ikinci bölüm, 2000li yıllardan itibaren ise teknoloji yoğunluğu içeren toplumsal ve mekansal değişimlerden organik hayata dönüş aşaması üçüncü bölümün sınırlarını belirler.

Çalışmanın amacı; insan-mekan ilişkisini konut bazında ele alıp, görseller üzerinden değişimlerin birbirine yansımaları tarihsel süreç içinde değerlendirmektir.

Anahtar sözcükler: Mimarlık tarihi, mekan ve toplum, mekan tarihi

HISTORICAL INTERACTION PROCESS BETWEEN PLACE AND SOCIETY

Research Assistant Merve Şahika Erkan *
Research Assistant Gizem Kulak **
Hacettepe University
Fine Arts Faculty
Department of Interior Architecture and Environmental Design,
mervesahika.erkank@gmail.com*
gizemkulak15@gmail.com**

ABSTRACT

The space defined as the bounded area is considered as an abstract value that provides culture transfer as living place beyond physical condition. The reason for this is the relationship between space and man. People have communicated with places they have lived throughout history, social changes have greatly influenced spatial values, given that communities are made up of human beings. This interaction can be clearly seen both in the official and religious structures as well as in the housing. Despite the fact that the housing structures are not as symbolic as the official and religious buildings, the personality is more interventional and more open to interaction.

From the farming experience of agriculture society in historical process; The process of designing the space that is differentiated by the modernist influences of the industrialization process to the mass housing and apartment buildings and to the housing affected by the postmodernism in today's conditions and the start of recycling of the organic-authentic life are the main subjects of this study. The study can be generally described as a historical interaction process. These processes are briefly as follows; The first part of the farm-detached housing experience until the 17th century; In the 17th century, the emergence of the industrial revolution, the emergence and development of modernism, the second chapter, and the 2000th, the limits of the third chapter of social and spatial changes from the technology-intensive to the organic phase.

Purpose of the study; To evaluate human-place relationship on the basis of housing, and to reflect the reflection of changes through visuals in the historical process.

Keywords: History of architecture, space and society, history of space

SERMAYE MİMARLIĞINA ALTERNATİF BİR CEPHE: QUINTA MONROY SOSYAL KONUT PROJESİ

Arş. Gör. Gizem Kulak*, Arş. Gör. Merve Şahika Erkan**
Hacettepe Üniversitesi İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü
gizemkulak15@gmail.com*, mervesahika.erkana@gmail.com**

Özet

Sanayi devrimi, modernleşme ve hızlı kentleşmeyle birlikte günümüzün kapitalist metropollerini ortaya çıkarmıştır. Modernizm en verimli, en akılcı olanı hedeflemiş ve bu doğrultuda kentin mevcut tüm kamusal ve özel alanlarını rasyonalize etmiştir. Kamusal alandaki ekonomik ilişkilerin düzenlenmesiyle başlayan süreç, bugün özel alanın merkezinde bulunan evi dönüştürmektedir. İdeal ev imajı nesneleştirilip, medyada boy gösterdiği ölçüde bir tüketim metasına evrilmektedir. Yaşanan ve yaşanılması hayal edilen “ev” yerini alınıp satılabilen bir nesneye bırakmıştır (Talu, 2012). Bu durum evin kendisini sadece satın alabilen için varolan bir ürün/imege haline getirirken, toplumun daha yoksul kesimleri barınma hakkına erişimde sıkıntı yaşamaktadır. Bu bağlamda mimarlık disiplini için neyin etik olduğu oldukça kritik bir soru haline gelmektedir. Mimarlık sermayeye yakınsayıp bir meta üreticisi rolünü üstlenmek durumunda mıdır? Yoksa toplumla olan bağlarını hatırlayıp sosyal koşulları iyileştirmek için kullanılan bir araç niteliğini tekrar kazanabilir mi?

Bu kritik ikilemi aşabilmek için mimarlık disiplini içerisinde sınırları çok net çizilmemiş olan “etik” kavramını tekrar değerlendirmek gerekmektedir. David Harvey’e (2012) göre güncel mimarlık toplum ve mekanla ilgili çok yönlü sorunlarımızı yok sayarak, sadece mekanların imgelelerini ve fiyatlarının tehlikeye girdiği noktalarda çözümler sunmaktadır. Harvey’in çıkarımına paralel bir şekilde günümüzde mimarlık etiğine dair netleşmiş görüşlerin çoğu mesleki pratiklerle sınırlıdır. Sadece çalışanların ücretlendirilmesi, telif hakları gibi iş hukuku başlığı altında açıklanabilecek konular üzerine bir bütünlük sağlanabilmiştir. Fakat teoride mimarlığın çözmesi gereken toplumsal ve yapısal problemler için kolektif bir dayanışma ağından bahsetmek mümkün değildir. Daha geniş etik bir çerçeveden bakıldığında; göçler, savaşlar, doğal afetler ya da yoksulluk sebebiyle barınma imkanı bulamayan kimselerin sorunlarına çözüm sunmanın mimarların üstlenmesi gereken bir sorumluluk olduğu açıktır.

Geniş toplumsal ve insani ihtiyaçları gözetilen güncel mimarlık örneklerinden birisi Alejandro Aravena’nın Quinta Monroy Sosyal Konutları’dır. Proje, Şilideki eski gecekondu bölgelerini iyileştirmeyi hedeflemektedir. Bu kapsamda 100 ailenin barınabileceği bir sosyal konut projesi tasarlanmıştır (Aravena, 2016). Proje hem hedef aldığı topluluk, hem de onlarla iletişim kurma yoluyla mimarlık ve sivil toplum arasındaki mesafeyi yakınlaştırmaktadır. Bu bağlamda mimarlığın etik sınırlarına ve toplumla olan ilişkisine dair kavramsal tartışmalar Quinta Monroy projesi üzerinden yürütülecektir.

AN ALTERNATIVE FRONT TO THE ARCHITECTURE OF CAPITAL: SOCIAL HOUSE-DWELLING PROJECT OF QUINTO MONROY

Research assistants: Gizem Kulak * & Merve Şahika Erkan**
Hacettepe University Department of Interior Architecture and Environment Design
gizemkulak15@gmail.com*, mervesahika.erkana@gmail.com**

Abstract

Capitalist metropolis of today developed out of industrial revolution, modernization and rapid urbanization. Having aimed at the most efficient, logical order, modernism has tried to rationalize most of the public and private spheres of that city. While it had started at the public spheres with the regulation of economic relations, the next step continued with interfering in home, which had long been located at the center of private sphere. Accordingly, the “ideal” home is something totally reified with its immense spectacle at media, which evolves that home into consumption good. Home, as a place once man lived or hoped to live in, gives its way to an object merely to be exchanged in market (Talu, 2012). Such mechanism brings home into being only for those who are able to purchase it, and put most of others into trouble. In this context, question of ethic comes into picture for the discipline of architecture. Does architecture have to produce for market collaborating with capital? Or is there any alternative way for the discipline to remember its connection with society and to proceed like an agent that could possibly ameliorate social conditions too?

One way to go beyond this dilemma is starting with phenomenon of “ethic” that the discipline of architecture had drawn hardly visible boundaries for. According to David Harvey (2012) current architecture generally ignores our multidimensional questions on society and space, and only responds to instances where the image or exchange value of space threatened. In parallel with his argument, many of the established perspectives on architectural ethic are limited to professional practice. However, there is no single web of collective solidarity within architecture discipline to solve the social and structural problems in theory. In a broader perspective, life-sustaining problems resulting from migration, wars going on, natural disasters and so must aptly be evaluated under the responsibility of architects.

One of the examples of contemporary architecture that respects a wide range of social and human needs is the Quinta Monroy Social Houses of Alejandro Aravena. The project aims at improving old shanty towns in Chile. The social housing project was planned for 100 families (Aravena, 2016). The project tried closing the gap between architecture and civil society through interacting with users. In this context, Quinta Monroy project will be at the center to conduct a conceptual discussion on ethical boundaries of architecture and its relation to society.

ARKAİK DÖNEMDEN ROMA DÖNEMİNE PLASTİK SANATLAR VE SANAT EĞİTİMİ

Öğr. Gör. Fatma ŞENOL
PAÜ Fen-Edeb. Fak. Kültür Varlıklarını
Koruma ve Onarım Böl.
fsekol@pau.edu.tr, 05306957323

Özet

Bu çalışma ile Arkaik dönemden itibaren Kıta Yunanistan, Anadolu ve Roma'dan farklı örnekler üzerinde durularak antik dönem sanatı gelişim aşamaları, bu sanatlarla uğraşanların geçmiş oldukları eğitim süreci ve sanatın toplumsal süreci yansıtırma şekli üzerinde durulması amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda hazırlanan poster çalışmasında arkaik dönemden itibaren mimari, heykel, duvar ve vazo resimleri üzerinde dönemin özelliklerini en iyi şekilde temsil eden örnekler seçilmeye çalışılmıştır. Ayrıca poster çalışmasında her bir sanat alanında kullanılan aletler ve teknikler hakkında da bilgi ve fikir verici şemalar, çizimler ve fotoğraflar da verilerek ustaların çalışma şartları ve tekniklerine dair mümkün olduğunca açıklayıcı ve aydınlatıcı olunması yönünde hareket edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: antik, sanat, zanaat, eğitim, usta.

PLASTIC ARTS AND ART EDUCATION FROM ARCHAIC PERIOD TO ROMAN PERIOD

Lecturer Fatma ŞENOL
PAÜ Faculty of Science and Literature.
Conservation and Restoration of Cultural Heritages Department
fsekol@pau.edu.tr

Abstract

With this study, it is aimed to emphasize different examples from continental Greece, Anatolia and Rome since the Archaic period and to emphasize the phases of the development of the art of antiquity and the way in which those who engage in these arts reflect the process of education and the social process of art. In the poster study that is prepared with this purpose, it was tried to choose the best samples that have representative features of their period on architecture, sculpture, wall paintings and vase paintings field from archaic period to Roman period. Furthermore, in the poster study, information and insight schemes, drawings and photographs about the tools and techniques used in each art field were also given to make it as descriptive and informative as possible about the working conditions and techniques of the masters.

Key Words: antic, art, craft, education, master.

TÜRKİYE SANAT EĞİTİMİNDE TOKSİK OLMAYAN GRAVÜR VE YAYGINLAŞTIRILMASI

Prof. Melihat TÜZÜN, **Arş. Gör. Bige GÜRSES,
Namık Kemal Üniversitesi,
Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi,
Resim Bölümü
*melihattuzun@gmail.com, **bigegurses@gmail.com

Özet

Günümüzde Türk sanat eğitiminde, özgün baskıresim derslerinde gravürün, litografinin ve kısmen serigrafinin, geleneksel yöntemlerle öğretildiği dikkat çekmektedir. Yaşadığımız yüzyılda geleneksel baskı resim tekniklerinin ve malzemelerinin, sağlığı tehdit eden zararlı etkilerinin olduğu, yapılan araştırmalarda ispatlanmıştır.

Gerek yurtdışında, gerekse ülkemizde yapılan araştırmalarla, toksik olmayan veya geleneksel yöntemlere göre daha az toksik malzeme ve yöntemler, her geçen gün daha çok sayıda bulunmakta ve uygulanmaktadır.

Bu bildiriye, sanatın ve sanat eğitiminin, uygulama ve üretim sürecinde kullanılan yöntem ve tekniklerin, sanatçıları, öğrencileri, dolayısıyla toplumsal hayatı, sağlık ve çevre yönünden olumsuz etkileyebileceği üzerinde durulacaktır. Toksik olmayan malzeme ve tekniklerin neler olduğu, eğitimde ve sanatçı atölyelerinde bunların kullanılması için neler yapılabileceği üzerinde tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sanat, Eğitim, Gravür, Toksik, Toksik Olmayan

NON-TOXIC ENGRAVING IN TURKISH ART EDUCATION AND ITS DISSEMINATION

*Prof. Melihat TÜZÜN, **Res. Ass. Bige GÜRSES,
Namık Kemal University,
Fine Arts, Design and Architecture Faculty,
Painting Department.
*melihattuzun@gmail.com, **bigegurses@gmail.com

Abstract

It is noteworthy that in today's Turkish art education, gravure, lithography and partially serigraphy are taught with traditional methods in original printmaking lessons. It is proven in the researches that the traditional printing painting techniques and materials of our century are the harmful effects of health threatening.

Both toxic and less toxic materials and methods are being used and applied more and more every day, both abroad and in our country.

In this report, it will be emphasized that art and art education can adversely affect the artists, students, and therefore social life, health and environment by the methods and techniques used in the application and production process. It will be discussed what is non-toxic materials and techniques, what can be done to use them in education and artist workshops.

Keywords: Art, Education, Engraving, Toxic, Non-Toxic

ABSTRACTS FOR PAPERS

"Made By Artist 2017"

IV. INTERNATIONAL ATHENS
ART AND ART EDUCATION SYMPOSIUM
ATHENS, GREECE

15-18 June 2017
Athens / Greece

Istanbul / 2017